

หัวใจเด็กไทย ใสสะอาด

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๕

พ่อหลวงของปวงชน

พ่อหลวงของปวงชน
พระองค์ท่านเทียมฟ้า

พ่อหลวงทรงดูแล
ทุกที่เสด็จไป

เกษตรท่านนำมา
ประชาสุขสำราญ

พอเพียงเศรษฐกิจ
มีกินทุกทวงวัน

พระองค์ทรงจนเจือ
ขอพรพระรัตนตรัย

เราทุกคนน้อมบูชา
ข้าพเจ้าเป็นสุขใจ

เช่นพ่อแม่ที่หวังใย

เพื่อผองไทยพ้นภัยพาล

แก้ปัญหาหมาข้านาน

ทั่วทุกบ้านรักราชันย์

ทุกชีวิตพอใจกัน

พวกเรานี้ก็พอใจ

เหนือ อีสาน ออก ตก ไต้

ให้พระองค์ทรงพระเจริญ

เด็กหญิงลักขิกา บุญหมั่น

เด็กหญิงจินต์จุฑา สิวรรณา

ป.๖ โรงเรียนวัดดอนไก่อติ๊น

จังหวัดเพชรบุรี

ต้นกล้า ของ ความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖

ต้นกล้าของความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕

จำนวนพิมพ์ ๓๕๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 978-616-202-682-9

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ (CIP)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ต้นกล้าของความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖.--กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๕.

๑๒๘ หน้า : ภาพประกอบ ; ๒๑ ซม.

๑. รวมเรื่อง. ๒. ชื่อเรื่อง.

๐๘๙.๙๕๙๑๑

ส๖๙๑๑

พระบรมราโชวาท

พระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็ก ประจำปี๒๕๒๘

ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๗

คนทุกคนมีภาระต้องทำ. แม้เป็นเด็ก ก็มีภาระอย่างเด็ก คือ ศึกษาเล่าเรียน. หมายความว่าต้องเรียนให้รู้วิชา ฝึกหัดทำการงานต่างๆ ให้เป็น อบรมขัดเกลาความประพฤติและความคิดจิตใจให้ประณีต ให้สุจริต แจ่มใส และเฉลียวฉลาดมีเหตุผล เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถและมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง

พระวรวงศ์เธอ

ดร. ประพนธ์ อภิบาล

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๖

เด็กย่อมเป็นที่หวังของพ่อแม่ ครอบครัว และสังคม ว่าจะเป็นคนดี มีความเจริญก้าวหน้า และทำให้ครอบครัว สังคม และชาติบ้านเมือง เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

แต่การที่เด็กจะเป็นคนดีมีความเจริญก้าวหน้าได้ตามที่ทุกคนปรารถนาต้องการนั้น ผู้ใหญ่ในครอบครัว สังคม และชาติบ้านเมือง

ก็ต้องทำดี เป็นคนดี และเป็นตัวอย่างที่ดี ให้เด็กได้เห็นเป็นแบบอย่าง ให้เด็กได้ทำตามเป็นบทเรียนให้เด็กได้รู้และเข้าใจจากการกระทำ จนเกิดเป็นนิสัย หรือความเคยชินประจำตัว

สิ่งดีๆ ดังกล่าวนี้นั้น ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้เพียงแค่ความปรารถนา ต้องการเท่านั้น แต่ต้องลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งฝ่ายให้และฝ่ายรับ ที่สำคัญ ต้องเป็นการกระทำบนพื้นฐานของความปรารถนาดีหรือเมตตา อย่างแท้จริง

เมื่อทำได้เช่นนี้ เด็กก็จะไม่เกิดความรู้สึกว่าผู้ใหญ่ได้แต่สอน แต่ได้ทำ และเมื่อทำได้เช่นนี้ เด็กก็ขอมรับและยอมตาม ทำตัวให้เป็นคนดีได้ สมปรารถนาของผู้ใหญ่ ทั้งได้ประสพสิ่งที่เด็กเองปรารถนา เป็นความดี ของชีวิตสำหรับตนตลอดไป.

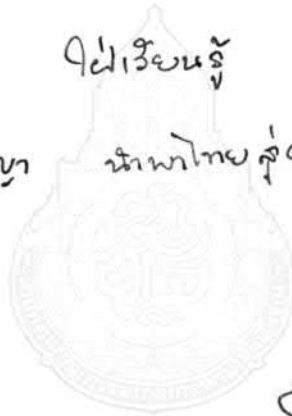
ขออำนวยพร

คำขวัญ
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องใน “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๕๖

รักเธอนี้ ๑๘ เดือนรู้

เพื่อพูนปัญญา ให้นาไทยคู่ ๑๐๖ ล้าน

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

สาร
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๕๖
วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

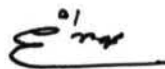
เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ ดิฉันขอส่งความรัก
ความปรารถนาดีมายังเด็กและเยาวชน ตลอดจนผู้ปกครองที่มีส่วนสำคัญในการ
ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศทุกคน

วันเด็กแห่งชาติได้จัดขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ได้ตระหนักถึง
ความสำคัญของตน ทั้งในเรื่องของสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย
ด้วยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี เชื่อฟังบิดามารดา ผู้ปกครอง
อยู่ในกฎระเบียบวินัย รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม รู้จักการแบ่งปัน
รู้รักสามัคคี รู้จักคิด รักตนเอง รักครอบครัว และรักประเทศชาติ ตลอดจนยึดมั่น
เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ปี ๒๕๕๖ ดิฉันขอมอบคำขวัญวันเด็กแห่งชาติว่า “รักษาวินัย ใฝ่เรียนรู้
เพิ่มพูนปัญญา นำพาไทยสู่อาเซียน” เด็กและเยาวชนล้วนมีอิสระทางความคิด
แต่การแสดงออกต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสมและสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้จะเป็น
การรักษาวินัยของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม
และการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี โดยเฉพาะปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างกว้างขวาง

การแสวงหาความรู้จึงไม่มีขีดจำกัดอยู่เฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหลายทาง เช่น การอ่านหนังสือ การเดินทาง การสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เด็กและเยาวชนจึงต้องรู้จักคิด เลือกรับข้อมูลที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๘ เป็นปีที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ เด็กและเยาวชนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ การเมือง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมกับการฝึกฝนทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อเด็ก เยาวชน และประเทศไทย ในการก้าวสู่อาเซียนได้อย่างมั่นใจ

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ นี้ ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากล โปรดดลบันดาลให้เด็กและเยาวชนไทย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนทุกคน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าสืบไป

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สาร

นายพงศ์ไท เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๕๖
วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

ประเทศไทยได้กำหนดให้วันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคมของทุกปี เป็นวันเด็กแห่งชาติ ปีนี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ นับเป็นวันสำคัญที่เด็กๆ รอคอย เพื่อได้พบกับความสุข สนุกสนาน เป็นวันแห่งความสดใส หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมจัดงานวันเด็กอย่างยิ่งใหญ่ มีทั้งกิจกรรมที่ให้ความบันเทิง กิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เด็กได้เรียนรู้ ได้ค้นคว้าทดลอง รวมไปถึงของขวัญที่เด็กๆ จะได้รับจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน และผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย

ในวันสำคัญนี้ ขอให้เด็กและเยาวชนไทยทุกคน ได้ศึกษาและน้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระราชทานไว้ในโอกาสต่างๆ รวมทั้งประพฤติปฏิบัติตนตามรอยเบื้องพระยุคลบาท ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีทักษะชีวิต ใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน ซื่อสัตย์สุจริต วางตนเหมาะสมตามจารีตและวัฒนธรรมไทย ใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จักหน้าที่ แบ่งเวลาในการเรียน และเล่นอย่างเหมาะสม

ในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่
ที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนไทย ขออวยพรให้เด็กและ
เยาวชนไทยที่รักทุกคนมีความสุข มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรงสมบูรณ์
เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครู-อาจารย์ เป็นคนดีของสังคม เพื่อเป็น
กำลังสำคัญและธำรงชาติไทยให้คงอยู่สืบไป.

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือ **ต้นกล้าของความซื่อสัตย์** เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ นับเป็นหนังสือที่มีการจัดทำติดต่อกันมานานถึง ๕๔ ปี จากเล่มแรกที่มีการจัดพิมพ์ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ โดยใช้ชื่อว่า “เด็กของเรา” มีเพียงปีพุทธศักราช ๒๕๐๗ ที่ไม่มีการจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก เนื่องจากในปีนั้นได้งดการจัดงานวันเด็กแห่งชาติไป ๑ ปี สำหรับหนังสือวันเด็กแห่งชาติในอดีต สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รวบรวมไว้เกือบสมบูรณ์ โดยนำมาจัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ให้บริการบนเว็บไซต์ การจัดทำหนังสือที่ระลึกเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กมีหนังสือได้อ่าน รวมทั้งรวบรวมเนื้อหาเรื่องราว ที่เด็กและเยาวชนจากทั่วทุกภูมิภาคตั้งใจเขียน ทั้งในรูปของร้อยแก้ว ร้อยกรอง เรียงความ และการตูน รวมทั้งบทความที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน โดยหวังให้หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ช่วยจุดประกายการอ่าน การเขียนของเด็กไทย อนึ่ง ในปีนี้คณะกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระบรมราโชวาท ซึ่งพระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๕๘ มีใจความเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของเด็ก ถึงแม้เป็นเด็กก็มีการะอย่างเด็ก คือ การศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเด็กและเยาวชนไทยทุกคนควรตระหนักและศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านไปเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ เพื่อจักได้เติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป

การจัดทำหนังสือเล่มนี้ ดำเนินการในนามของคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และองค์กรที่ให้การสนับสนุน อาทิ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงาน

กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก บริษัท นานามีบุ๊คส์ จำกัด ได้ร่วมดำเนินการจัดทำต้นฉบับหนังสือวันเด็กให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อต้องการสื่อให้เด็กและเยาวชนซึ่งเปรียบเสมือน **ต้นกล้า** ที่ต้องได้รับการดูแล เป็นอย่างดี เพื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ เพียบพร้อมทั้งความดีงาม ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และทั่วถึง

ในโอกาสนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักใน พระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ประทานพระวรธัมโมวาทเพื่อเป็นแนวทางประพฤติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนไทย ทั้งหลาย ขอขอบพระคุณนายกรัฐมนตรีที่มอบคำขวัญและสาร และขอขอบคุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มอบสาร เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๖ รวมทั้งขอบคุณนักเขียนรุ่นเยาว์ และนักเขียนผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ร่วมรังสรรค์งานเขียนและจัดทำรูปเล่มให้หนังสือวันเด็กแห่งชาติประจำปีนี้เป็นหนังสือดีมีคุณภาพ สวยงาม ชวนอ่าน เพื่อสร้างความสุขและรอยยิ้มให้กับ เด็กไทยทั่วประเทศ ขอขอบคุณองค์กรที่ให้การสนับสนุน ได้แก่ แผนงานสร้างเสริม วัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบัน การ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก บริษัทนานามีบุ๊คส์ จำกัด องค์กรต่างๆ ที่มีได้เอื้อนาม และ ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับที่มีส่วนช่วยให้หนังสือ “ต้นกล้าของความซื่อสัตย์” เสร็จสมบูรณ์ สุดท้ายนี้ ขอให้เด็กๆ และเยาวชนไทยทุกคนมีความสุขจากการอ่านหนังสือเล่มนี้.

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

หน้า

หนูรักในหลวง	สุวัชร มิตรประยูร	๑๖
เกิดราชาจีนไฉ่ฉีแผ่เงาเดิน	รุ่งนภา วิทยาสิงห์/ปรางค์ทิพย์ พันพม่า	๑๘
อัมมะมาตา...อ้อมกอดแห่งมารดาคือธรรม	พจมาน พงษ์ไพบูลย์	๒๐
มหาวชิราลงกรณ	พจมาน พงษ์ไพบูลย์	๒๒
มหัศจรรย์ชาวไทยพุทธ-มุสลิม	รัตติกาล ยอดมณีไถญจณ์	๒๓
บ้าน	ศรีม/โซวี	๒๕
คุณธรรมได้ดี	รุจิรพงษ์ คงช่วย	๒๘
ความดีที่แตกต่าง	ธนาธิป ชัยราช	๓๐
ความซื่อสัตย์สำคัญไหน	พิมพ์มาดา ชัยปัญญา	๓๔
กระเป๋าสตางค์ของใคร??	คิตตมาณ ลอยเลิศ	๓๖
ความคิด	วราภนา ช่วยนวย	๔๒
ความดี	มุกิตา ใจทะพะพันธ์	๔๒
บ้านของฉัน	ธัญญญา ยี่แป๊ะ	๔๓
อนาคตของฉัน อนาคตของชาติ	จิราพร กาญจนเดช	๔๔
The Bright Future	Swasamon Jaidee	๔๗
Let's open our heart to the world	Lalita Khongthum	๕๑

สารบัญ

หน้า

น้องเต๋อยากวิ่งแข่ง	อุษารัตน์ ศิริเนตร	๕๒
สามนิ้วบอกรักโลก	ณิศาชล พิมพวงค์/ปภาวี กุลคำ	๕๓
วันที่เปลี่ยนไป	อารีชัยน์ ใบแห้ว	๕๗
ลูกเลือนน้อยกับต้นไม้ใหญ่	ณัฏฐา สือตระกูล	๕๘
ตัดเท่าไรถึงจะพอ	รักชาติ ทองดอนเต๋/อาภรณ์ แสงวง	๖๒
โลกร้อน	จิราวรรณ ดีบุกคำ	๖๖
คำขวัญวันเด็กของหนู	มุขมิณ มูแกม/นันทิพัฒน์ ศรีแก้ว	๖๗
ฝึกสังเกต ลับสมอง	เจนนิษฐ์ คัลล์	๖๘
กะลาหรรษา	ชนินดา สิงห์บัวบาน/ศิรินทรา วิชัยวงศ์	๗๒
แม่	รัชณัฏฐ์ เวชวิบาล	๗๖
How to Make Thai Children Like Reading		๗๗
	Natchaya Sangbudda/Nakara Wongsanit	
Books are Friends		
	สุติมาญ์ จิฑุจธรรมศาสตร์	๗๘
	ศรสวรรค์ เชนวิทยารักษ์	
พอดี...มีพอใช้...ใจมีสุข	อาภาส หล้าอาด	๘๑
การผจญภัยของมาม่อน ม้าน้ำใต้ทะเลลึก	ปณิตตา กลีบสุวรรณ	๘๒

สารบัญ

หน้า

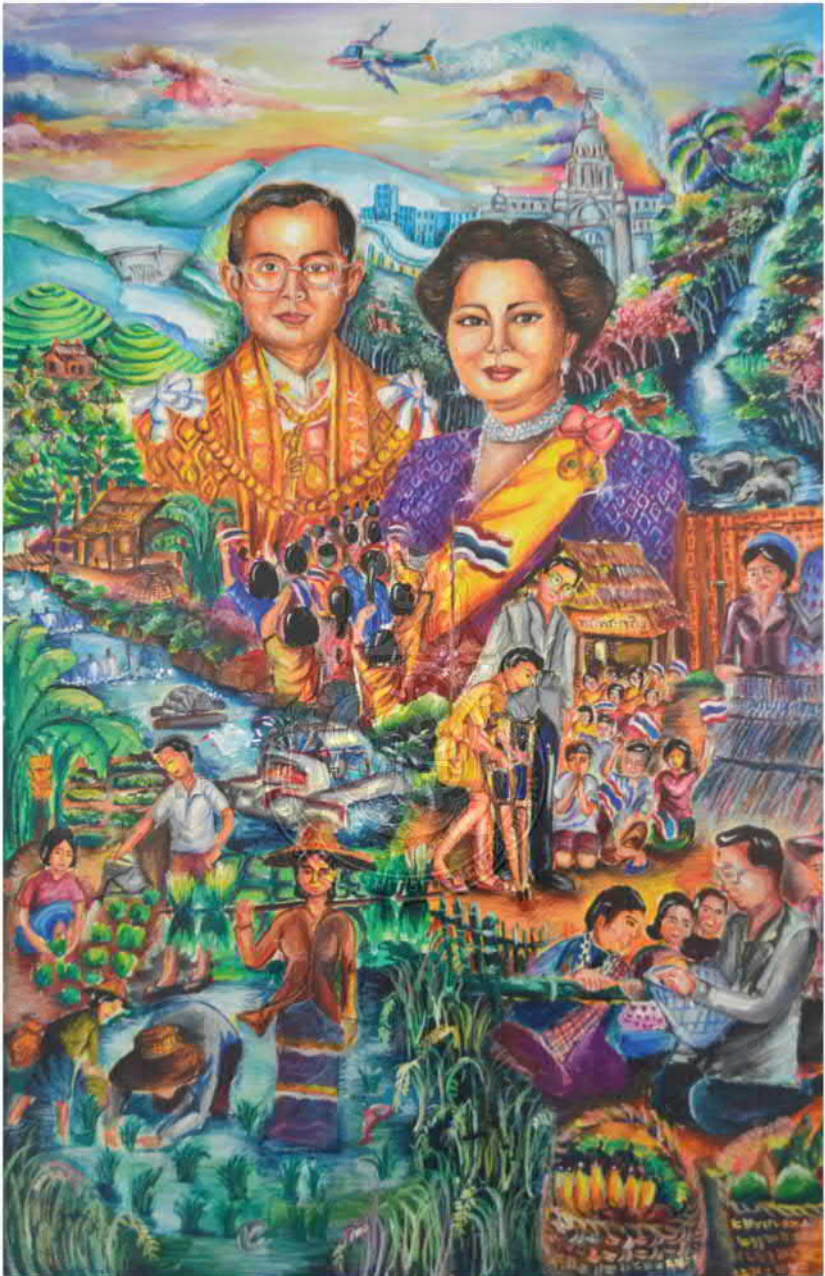
ตื่นเต็น	สุทธิดา ซีโอ	๘๔
วันสนุกอีฟกะพริก	กัญญารัตน์ เปลี่ยนบางช้าง/สุทธาทิพย์ อินคง	๘๕
วาดการ์ตูนให้สนุก	สถาปนการ์ตูนไทย มุลนิธิเด็ก	๘๙
เปิดชุมชนทรัพยากรอ่าน	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)	๙๓
๘๕ พระราชมหาราช...คนพิการทั้งชาติร่วมเย็น	กมลรัตน์ พงษ์ชัย	๙๗
รักภาษาถิ่นบ้านเกิด	สิริวิทย์ เต๊ะเหย๊ะ	๑๐๒
อ่างทอง “เมืองอู่น้ำ อู่น้ำ”	มธิดา เน้นทะพะง์	๑๐๓
Wonderful Reading and Writing Camp	Kanchanaporn Inkoksoong	๑๐๔
ชวนน้องเที่ยวห้องสมุดการ์ตูน	อังคณา ผิวเกลี้ยง	๑๐๖
แรงบันดาลใจ สว่างฝัน	พริดา บัวมณี	๑๑๐
ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี	เจตนา พรหมประดิษฐ์	๑๑๕

หนูรักในหลวงมากค่ะ ในหลวงทรงช่วยเหลือคนไทยทุกคนที่ทุกข์และลำบาก เช่น ช่วยรักษาคนแก่และคนพิการที่จนไม่มีคนดูแลและไม่สบายจนหายดี ช่วยเหลือคนที่บ้านโดนน้ำท่วม โดยให้ยา อาหาร ของใช้ และที่พัก ช่วยคิดหาทางและทำทุกอย่างให้คนไทยดีขึ้นและมีความสุข เพราะว่าในหลวงรักเราทุกคน หนูขอสัญญาว่า หนูจะคิดดี พูดดี ทำดี ตั้งใจเรียนหนังสือ และเป็นเด็กดีตลอดไปเพื่อในหลวงค่ะ

เด็กหญิงสุวิธรา มิตรประยูร
อนุบาล ๑ โรงเรียนพระเทพวิทยาคมแวนต์
กรุงเทพมหานคร

เด็กหญิงม่านฟ้า รักสามขา , เด็กหญิงเต๋มู และ เด็กหญิงเลเล
โรงเรียนบ้านแม่อุสุ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดตาก

เทิดราชาราชินีแผ่นดิน

ล้นเกล้าล้นกระหม่อม
เทิดทูนภูบดี
พ่อเจ้าของชาวไทย
อัญริยะ ธ เลิศล้ำ
พระองค์ทรงแก้ไข
มลพิษในธารา
แก่งดินปรับปรุงดิน
หลากหลายทฤษฎี
พิงตนเกษตรกร
พอเพียงประมาณได้
เสริมส่งบุญบารมี
“แม่เจ้า” ประเสริฐสรรพ
พระแม่แห่งแผ่นดิน
บ้านเล็กในป่าใหญ่
จงรักพระราชินี
ภักดีจอมราชา

ขอบน้อมพระบารมี
สดดีพระภูมิพล
ทรงห่วงใยราษฎร์ทุกหน
ทรงคิดค้นประดิษฐ์มา
ก้มหน้าช่วยพัฒนา
เครื่องกลพาอากาศดี
กำจัดเส้นทางเคมี
แจ่มชัดชีวิตไทย
ดำรงสอนทฤษฎีใหม่
เหตุผลใช้ภูมิคุ้มกัน
พระราชินีคู่ชีวิต
คือมิ่งขวัญชนชาวไทย
ทั่วธรณินทร์เสด็จไป
ชีวิตใหม่ได้พึ่งพา
“แปดสิบปี” พระพรราชา
เทิดพระองค์ทรงพระเจริญ

เด็กหญิงรุ่งนภา อียาสิงห์ และ
เด็กหญิงปรางค์ทิพย์ พันเพมา
ม.๒ โรงเรียนบ้านหนองหว้า
อำเภอดงเจริญบุรี จังหวัดสุรินทร์

ขอบคุณภาพจาก <http://www.tlcthailand.com>

ธัมมะมาตา ... อ้อมกอดแห่งมารดาคือธรรม

ทุกชีวิตงดงามด้วยความฝัน
ทุกคืนวันทุกนาที่จึงมีค่า
ด้วยความรักผูกพันของมารดา
ด้วยอ้อมกอดแห่งมาตาคือธรรม
ธรรมแห่งธารน้ำใจใสสะอาด
ธรรมปัญญาชาญฉลาดทุกเช้าค่ำ
ธรรมวาจาเรียงร้อยทุกถ้อยคำ
ธรรมแห่งรักเย็นฉ่ำด้วยความจริง
คือมารดาแห่งแผ่นดินปิ่นประเทศ
ทรงปกเกล้าโอบบุญอุบอุ่นยิ่ง
คือธรรมาเยนใจให้พักพิง
คือทุกสิ่งด้วยความรักและรักดี
กราบพระบาทถวายพระพรบวรสวัสดิ์
น้อมมนัสแด่พระองค์ผู้ทรงศรี
แด่พระองค์...มีมหาราชินี
ธรรมแห่งอ้อมกอดนี้คือมาตา

พจนาน พงษ์ไพบูลย์ : ประพันธ์

ขอบคุณภาพจาก <http://www.opm.go.th>

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อัญเชิญพระไตรรัตน์
น้อมมนัสถวายพร
จากใจพสกนิกร
แด่พระองค์ผู้ทรงศรี
สยามมกุฎราชกุมาร
ทิวาวารสวัสดิ์
เดชพระบารมี
แห่งจักรีพระราชวงศ์
จากใจประชาราษฎร์
อภิวาทแด่พระองค์
ด้วยจิตเจตจำนง
ขอทรงพระเจริญนิรันดร์

พจนาน พงษ์ไพฑูริย์ : ประพันธ์

มหัศจรรย์ ชาวไทยพุทธ-มุสลิม

เช้าวันหนึ่งที่โรงเรียนได้ประชาสัมพันธ์กับนักเรียนว่า อีก ๒ - ๓ วัน ทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ให้กับนักเรียนในโรงเรียน และแล้ววันจัดกิจกรรมก็มาถึง ทุกคนดีใจมาก เพราะนี่เป็นครั้งแรกที่ทุกคนได้จัดกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันอย่างใกล้ชิด เมื่อถึงกำหนดเวลาของการทำกิจกรรม คุณครูได้แต่งตั้งให้ “ซากีนะ” เป็นผู้นำละหมาดของศาสนาอิสลาม แล้วแต่งตั้งให้ “แพรวา” เป็นผู้นำสวดมนต์ของศาสนาพุทธ ซากีนะจึงถามแพรวา

ซากีนะ : “เธอคิดว่าทุกคนจะจัดกิจกรรมร่วมกันได้ไหม”

แพรวา : “อย่าคิดมาก”

แล้วแพรวาก็หยุดพูดเพื่อคิดอะไรบางอย่างก่อนจะพูดต่อ

แพรวา : “อย่างนั้นทำตามวิธีของฉันนะ”

พูดจบแพรวาจึงให้ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธอยู่ทางด้านซ้ายของโรงยิม และให้ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามอยู่ด้านขวาของโรงยิม ซึ่งซากีนะก็เห็นด้วย

แพรวา : “ฉันจะให้ศาสนาของเธอเริ่มพิธีก่อนนะ จากนั้นฉันจะให้ศาสนาของฉันทำพิธีตาม”

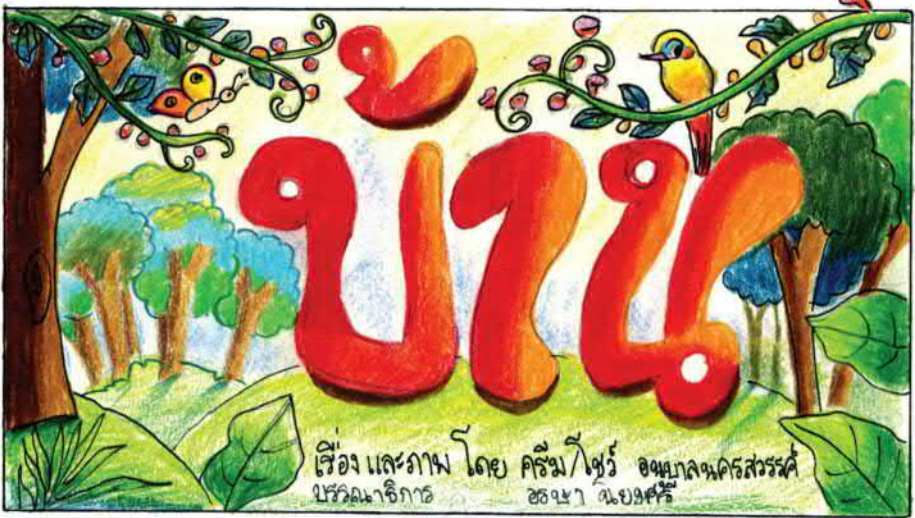

พูดเสร็จแล้วแพรวาก็ให้ศาสนาอิสลามทำพิธีก่อนที่ตนจะเริ่มพิธีตาม และแล้วเสียงประสานก็เกิดขึ้น เสียงประสานนั้นก็คือ เสียงสวดมนต์ของศาสนาพุทธ และเสียงละหมาดของศาสนาอิสลาม เสียงที่เกิดขึ้นไพเราะมาก เป็นเสียงที่ทุกคนไม่เคยได้ยินที่ไหนมาก่อน หลังจากเสียงประสานจบลง เสียงปรบมือก็ดังขึ้นแทนที่เสียงปรบมือนั้นเป็นเสียงที่จริงใจ ทุกคนสามารถรู้สึกได้ จากนั้นรอยยิ้มและเสียงแห่งความสุขก็เกิดขึ้น แพรวา ซากีนะ และเพื่อนนักเรียนทุกคนต่างก็ภูมิใจและดีใจที่ได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ในครั้งนี้ และหลังจากนั้นไม่ว่าจะมีกิจกรรมใดๆ ทุกคนจะช่วยกันทำกิจกรรมจนเสร็จสิ้นด้วยดีเสมอ เพราะความที่ไม่ยึดติดกับศาสนาของตนเองจนเกินไป และนี่ก็คือสิ่งมหัศจรรย์ของชาวไทยพุทธ-มุสลิมที่โรงเรียนบ้านเขาพระ

เด็กหญิงรัตติกาล ขอดมณีกาญจน์

ม.๓ โรงเรียนบ้านเขาพระ

อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา

คุณธรรมเด็กดี

เด็กดีต้องตั้งใจเรียนหนังสือ ไปโรงเรียนทุกวัน ไม่ดื้อ ไม่ชน ไม่แกล้งเพื่อน ต้องมีน้ำใจกับเพื่อน รู้จักแบ่งปัน และต้องรักษาความสะอาดของโรงเรียนด้วย เช่น เมื่อเห็นขยะตกหล่นบนพื้นให้เก็บไปทิ้งในถังขยะโดยไม่ต้องรอให้คุณครูสั่ง เมื่อกลับจากโรงเรียนต้องทำการบ้านให้เสร็จก่อนแล้วจึงเล่นได้ เมื่ออยู่ที่บ้านเด็กดีต้องเชื่อฟัง คุณพ่อคุณแม่ ช่วยเลี้ยงน้อง ไม่ทะเลาะกัน ต้องเสียสละให้น้อง เพราะพี่น้องต้องรักกัน และต้องช่วยทำงานบ้าน เช่น ช่วยคุณพ่อล้างรถ ช่วยคุณแม่พับผ้า ช่วยคุณป้าเก็บของเล่นและกวาดบ้าน เป็นต้น เด็กดีต้องรู้จักเคารพผู้ใหญ่ เมื่อเจอผู้ใหญ่ต้องสวัสดีครับ เมื่อผู้ใหญ่ให้สิ่งของก็ต้องขอบคุณครับ และเมื่อทำผิดก็ต้องบอกขอโทษครับ ถ้าเราเป็นเด็กดีจะทำให้เราเป็นที่รักของทุกๆ คน ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ คุณตา คุณยาย คุณย่า คุณป้า คุณครู น้อง และเพื่อนๆ ครับ

เด็กชายรุจิรพงษ์ คงขำ

ป.๑ โรงเรียนเสาศิริมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ความดีที่แตกต่าง

ซัซ เชิด และโชค เป็นเพื่อนรักกัน ร่วมผจญภัยกันมาตั้งแต่เด็ก ขณะที่ทั้งสามนั่งรับประทานอาหารอยู่ที่ริมแม่น้ำ ซัซ ก็เอ่ยขึ้นว่า

“เชิด โชค ตอนนี้เราก็เป็นหนุ่มแล้ว ลองแยกกันไปผจญภัยตามลำพังจะดีไหม” เชิด กับโชคเห็นด้วย ทุกคนสัญญาว่าเมื่อครบ ๑ ปีจะกลับมาเจอกันที่เดิม

โชค เลือกเดินทางไปทางน้ำ

ซัซ เลือกเดินทางขึ้นไปบนภูเขา

เชิด เป็นคนไม่ชอบที่สูงและว่ายน้ำก็ไม่เป็น จึงเลือกเดินทางไปทางบก

สามหนุ่มร่ำลากันและต่างแยกย้ายไปผจญภัย ซัซเดินลัดเลาะขึ้นตามเชิงเขาไปเรื่อยๆ เขาได้พบกับผู้เฒ่าคนหนึ่งนอนสลบไสลอยู่ริมทาง เขารีบเข้าไปช่วยโดยใช้มือเขย่าตัวเบาๆ และเอ่ยปากเรียก

“คุณตา คุณตา” ผู้เฒ่าค่อยๆ ลืมตาขึ้นอย่างช้าๆ พร้อมกับพูดว่า

“พ่อหนุ่มเป็นใคร อย่ามาเสียเวลาเลย” ชัชเข้าไปประคองร่างอันเหี่ยวแห้งและอ่อนแรง เขาหยิบอาหารที่เหลืออยู่ในย่ามป้อนผู้เฒ่า หาน้ำให้ดื่มจนผู้เฒ่ารู้สึกดีขึ้น ผู้เฒ่ารู้สึกสำนึกบุญคุณจึงกล่าวขอบคุณชายหนุ่ม พร้อมหยิบรองเท้าพิเศษมอบให้

“อ้าว! หยิบไปซิ เมื่อใดที่เจ้าสวมใส่รองเท้านี้จะสามารถหาเห็นได้ไกลตามต้องการ”

ฝ่ายเชิด เดินทางรอนแรมไปในป่าจนพบหญิงชราตาบอดนั่งร้องไห้ฮือๆ อยู่ เมื่อหญิงชราได้ยินเสียงคนเดิน คิดว่าเป็นลูกชายกลับมาหา จึงพูดขึ้นว่า “เจ้าไปไหนมา... แม่กลับมาไม่พบเจ้า แม่จะขอดวงตาของเจ้าสักข้างหนึ่ง” เชิดได้ฟังจึงเกิดความสงสารอย่างจับใจ และคิดว่าถ้าตนเสียสละตาสักข้างใดข้างหนึ่งก็ยังสามารถมองเห็นได้ จึงเดินเข้าไปใกล้

“ผมไม่ใช่ลูกของคุณยายหรอกครับ แต่ผมต้องการมอบดวงตาให้คุณยายสักข้างหนึ่ง” หญิงชราได้ยินดังนั้น เกิดความประทับใจในตัวชายหนุ่ม จึงมอบลูกแก้ววิเศษให้เป็นการตอบแทน และพูดกับชายหนุ่มว่า

“ถ้าเจ้าต้องการมองเห็นเหตุการณ์ในเวลาอื่น จงตั้งจิตอธิษฐานและมองไปที่ลูกแก้ววิเศษ ทุกอย่างก็จะเป็นจริงขึ้น”

ส่วนโชค เขาได้พายเรือล่องไปตามลำน้ำ เหลือบเห็นเด็กน้อยคนหนึ่งอยู่บนแพที่กำลังลอยคว้างคว้าง และร้องขอความช่วยเหลือ

“ช่วยด้วย! ฮือๆ พ่อ...แม่ช่วยผมด้วย” เมื่อโชคเห็นดังนั้น เขารีบพายเรือตรงไปช่วยอย่างไม่มีรีรอ โชคเทียบเรือเข้าใกล้แพเด็กน้อย เขาเห็นเด็กน้อยกลัวจนตัวสั่นจึงอุ้มเข้ามากอด พูดปลอบใจจนเด็กน้อยหายกลัว เด็กน้อยสำนึกในบุญคุณได้ให้เปลือกหอยวิเศษเป็นการตอบแทน

“เมื่อเกิดบาดแผลให้นำเปลือกหอยมาฝนเป็นผงโรยที่แผล แผลนั้นจะหายทันที” เด็กน้อยกล่าว และขอบคุณอีกครั้ง

เวลาผ่านไป ๑ ปี ชายหนุ่มทั้งสามได้กลับมาตามสัญญา แต่每个人ต่างเล่าประสบการณ์ที่พบเจอให้ฟังกัน พลาจวอดของวิเศษที่ตนได้มา เชตหิบลูกแก้ววิเศษขึ้นมามหวังจะจวอด ทุกคนจับตามองไปที่ลูกแก้วเห็นเจ้าหญิงผู้เลอโฉมกำลังประจวบด้วยโรคประหลาด และต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งในขณะนั้นไม่มีหมอใดรักษาได้ พระองค์จะสิ้นพระชนม์ในวันพรุ่งนี้

โชค จึงพูดกับเพื่อนๆ ว่า “เราไปช่วยเหลือเจ้าหญิงกันเถอะ” ทั้งสามจึงเดินทางไปช่วยรักษาเจ้าหญิงจนหายประชวร แต่ชายหนุ่มเกิดหลงรักในตัวเจ้าหญิงขึ้นพร้อมกัน และไม่สามารถตกลงกันได้ว่าใครควรเป็นคู่ครองของเจ้าหญิงทุกคนอ้างถึงของวิเศษของตนที่นำมาช่วยเหลือ จึงตกลงกันไม่ได้

พระราชาก็ได้เข้ามาเป็นผู้ตัดสิน พระราชาตรัสว่า “เราจะพิสูจน์ว่าใครเหมาะสมที่จะได้อภิเษกกับลูกหญิง โดยการนำปลีกล้วย ซึ่งเป็นตัวแทนดวงพระทัยของเจ้าหญิง ถ้าใครยังถูกตรงกลางปลีกล้วยผู้นั้นเป็นผู้ชนะ” ชัช เป็นผู้เล็งธุก่อน ธนูปักตรงกลางปลีกล้วยพอดี เชต แสดงฝีมือบ้าง ธนุก็กักกลางปลีเช่นเดียวกัน

ส่วนโชคไม่ขอแสดงฝีมือ เขาถือธนูหมอบคลานเข้ามานั่งตรงหน้าพระที่นั่ง และกราบทูลว่า “กระหม่อมขอสละสิทธิ์ในการประลองครั้งนี้ ด้วยพระองค์ตรัสว่า ปลีกกล้วยเป็นตัวแทนดวงพระทัยของเจ้าหญิง กระหม่อมจึงไม่อาจยิงดวงพระทัยของคนที่กระหม่อมรักได้พะย่ะค่ะ” เจ้าหญิงได้ฟังดังนั้น จึงกล่าวว่า

“เสด็จพ่อเพคะ ชายหนุ่มผู้นี้เป็นผู้มีความเหมาะสมที่ลูกจะมอบชีวิตให้ดูแลตลอดไปเพคะ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ผู้ที่มีความรักความเมตตา รู้จักเสียสละ และช่วยเหลือ
ผู้อื่นให้พ้นทุกข์ ด้วยสติในการแก้ปัญหา
ผู้นั้นย่อมได้พบกับความสุขในที่สุด

เด็กชายธนธิป ชัยราช

ป. ๖ โรงเรียนวัดแหลมหัว

อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

ที่ปรึกษา : คุณครูขัตติยา ชมภูงู

เหรียญทองจากการประกวดเล่านิทานคุณธรรม ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ประจำปี ๒๕๕๕

ความซื่อสัตย์สำคัญไฉน

ความซื่อสัตย์ เป็นหนึ่งในคุณธรรมพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้นำมาปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเรา สังคม และประเทศชาติ

ความซื่อสัตย์ คือคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่เราทุกคนควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ให้แก่ทุกคนในสังคมไทย เพราะปัจจุบันที่บ้านเมืองเรามีความวุ่นวาย ทะเลาะกัน ก็เกิดจากคนเราขาดความซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งจำเป็นอย่างมากที่เราทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพราะเราจะต้องอาศัยอยู่กับคนหมู่มาก ทั้งที่โรงเรียน ครอบครัว สถานที่ทำงาน ความซื่อสัตย์จึงจำเป็นสำหรับทุกอาชีพ ไม่เฉพาะอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เราทุกคนควรเริ่มปลูกฝังตั้งแต่เด็กๆ ให้รู้จักความซื่อสัตย์ โดยเริ่มจากที่ครอบครัวเพื่อให้เห็นความสำคัญของความซื่อสัตย์ ต่อมาโรงเรียน คุณครูต้องสอนถึงประโยชน์ที่สำคัญของความซื่อสัตย์ และชี้ให้เห็นถึงโทษของการขาดความซื่อสัตย์ว่ามีผลเสียอย่างไร หากทุกหน่วยงานของสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญที่จะส่งเสริมเด็ก เยาวชนไทย

ให้มีความซื่อสัตย์ โตไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทย เป็นอนาคตที่สดใสของชาติ เพื่อให้สังคมไทยมีบุคคลที่มีคุณภาพ สร้างประโยชน์ นอกจากความซื่อสัตย์ ยังมีคุณธรรมที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้อีก คือ ขยัน ประหยัด มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคีมีน้ำใจที่เด็กและเยาวชนไทยควรนำมาปฏิบัติเพื่อให้เติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพ ซึ่งคุณธรรมขั้นพื้นฐานจะเป็นสิ่งที่คอยหลอมรวมเด็กและเยาวชนไทยให้เป็นคนดี

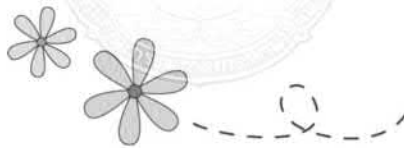
ดังนั้นเราทุกคนควรใช้ความซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิต เพราะจะทำให้เราสามารถอาศัยอยู่กับคนหมู่มากได้ หากเราทุกคนมีความซื่อสัตย์บ้านเมืองก็จะมีความสุข ไม่วุ่นวาย ทุกคนก็จะมีความสุข

เด็กหญิงพิมพ์มาดา ชัยปัญญา

ป.๖ โรงเรียนอนุบาลอำเภอลำเจ็ญ

อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

เหรียญทองจากการประกวดเรียงความ ใจงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

กระเป๋าสตางค์ของใคร???

“ตันข้าว” และ “บอล” หยุดเดินทันที เมื่อมองเห็นกระเป๋าสตางค์สีชมพู ใบเล็กตกอยู่กลางสนามหญ้าในโรงเรียน ทั้งสองมองหน้ากัน ก่อนที่บอลจะก้มลงหยิบกระเป๋าสตางค์ใบเล็กขึ้นมา

“ของใครก็ไม่รู้” บอลบอกกับตันข้าวเมื่อหยิบกระเป๋าสตางค์ใบนั้นมาอยู่ในมือ

“ลองเปิดดูสิบอล เพื่อจะรู้ว่าของใคร”

บอลเปิดกระเป๋าสตางค์ใบเล็กนั้นออก ภายในมีธนบัตรใบละ ๕๐ บาท อยู่ ๒ ใบ และเหรียญ ๑๐ อีก ๒ เหรียญ เด็กทั้งคู่หันมองหน้ากันทำตาโต และไม่มีสิ่งใดบ่งบอกว่าผู้ใดเป็นเจ้าของ

“เอาไปให้คุณครูดีไหม จะได้ประกาศหาเจ้าของ” ต้นข้าวเสนอความเห็น บอลนิ่งเงียบสักครู่ ก่อนบอกว่า “เรากับต้นข้าวเจอกระเป๋าใบนี้ มันก็น่าจะเป็นของเรา ๒ คนนะ เราแบ่งเงินในกระเป๋าคนละครึ่งดีกว่า ได้เงินไว้ซื้อขนมด้วย” บอลพูดพลางหยิบธนบัตรใบละ ๕๐ และเหรียญ ๑๐ ใส่ลงในมือต้นข้าว

“แต่มันไม่ใช่ของเรานะบอล” เสียงอดส่งสัญญาณว่าหมดเวลาพักกลางวัน ดังกังวาน บอลรีบคว้าข้อมือต้นข้าววิ่งไปยังตึกเรียนชั้น ป.๒ ซึ่งเป็นห้องเรียนของทั้งคู่ “เถอะนำต้นข้าว เข้าเรียนแล้ว”

.....

ต้นข้าวนั่งมองธนบัตรใบละ ๕๐ และเหรียญ ๑๐ บาทในมือด้วยความรู้สึกไม่สบายใจ จนแม่เอ๋ยปากถามเมื่อเห็นลูกสาวนั่งมองสตางค์ในมือและเอาแต่ถอนหายใจ ขณะนั่งดูโทรทัศน์อยู่ด้วยกัน

“เป็นอะไรละต้นข้าว แม่เห็นหนูเอาแต่ถอนหายใจ แล้วสตางค์นั้นของใคร หนูเอามาจากไหน”

“ต้นข้าวกับบอลเก็บกระเป๋าสตางค์ได้ ในกระเป๋ามีสตางค์อยู่ค่ะแม่ บอลเลยแบ่งสตางค์กับหนูคนละครึ่ง แต่หนูรู้สึกว่ามันไม่ใช่ของหนู เราควรจะไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของมากกว่า”

แม่เอื้อมมือมาโอบต้นข้าว “แล้วทำไมหนูไม่เอาไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของล่ะคะ”

“บอลบอกว่า กระเป๋าใบนี้มันตกอยู่ที่พื้น เรา ๒ คนเป็นคนเจอ มันก็ต้องเป็นของเรา แล้วก็ยังได้สตางค์ไว้อีกด้วย ที่บอลพูดก็ถูกนะคะ”

“แล้วถ้าเจ้าของกระเป๋านั้นเขาเป็นเพื่อนของลูก สตางค์นั้นอาจจะเป็นค่าขนมทั้งอาทิตย์ของเขา เขาจะเอาอะไรซื้อขนมกินล่ะลูก” แม่ตั้งคำถามให้ต้นข้าวคิด

“หนูควรเอาสตางค์ไปประกาศตามหาเจ้าของใช่ไหมคะแม่”

“ลูกคิดอย่างไรล่ะคะ แต่สตางค์นั้นมันก็ไม่ใช่ของลูกนะ” ต้นข้าวมองเงินในมือหนึ่ง แล้วบอกว่า “พรุ่งนี้หนูจะลองคุยกับบอลอีกทีค่ะ”

“บอล เราควรเอากระเป๋ากับสตางค์ไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของนะ” ต้นข้าวรีบเอ่ยปากเรื่องที่ครุ่นคิดมาตั้งแต่เมื่อวานทันทีที่เจอเพื่อนร่วมชั้น

“ทำไมละต้นข้าว เราว่าจะเอาไปซื้อรถแข่งเย็นวันนี้นะ อยากได้มานานแล้ว ต้นข้าวก็ไปซื้อกล่องดินสอที่ต้นข้าวอยากได้สิ”

ภาพกล่องดินสอลายหมีพูห์ที่วางขายอยู่ในร้านเครื่องเขียนหน้าโรงเรียน ซึ่งต้นข้าวอยากได้ และเดินไปหยิบดูหลายต่อหลายครั้งลอยขึ้นมาในหัวเด็กหญิงทันที ค่าขนมที่เธอเก็บไว้ก็ยังไม่พอที่จะซื้อ แต่หากเธอไม่เอาเงินที่เก็บได้ไปให้คุณครูตามหาเจ้าของ เธอก็นำเงินนั้นมาซื้อได้ทันที แต่หากเงินนั้นเป็นค่าขนมของเพื่อนเธออย่างที่คุณแม่บอกล่ะ เพื่อนเธออาจจะไม่มีเงินกินขนม ความคิดของเด็กหญิงสับสนวุ่นวายไปหมด

“บอล ถ้าเงินนั้นเป็นของเพื่อนเราล่ะ อาจเป็นค่าขนมทั้งอาทิตย์ เขาก็ไม่มีเงินซื้อขนมเลยสิ”

“แต่เราอยากได้รถแข่งนะ” บอลยังไม่เปลี่ยนใจ แม้จะมีท่าทีลังเลกับสิ่งที่เพื่อนบอก

“เงินนี้ก็ไม่ใช่ของเราด้วย บอลไม่รู้สึกลึบผิดหรือ”

คราวนี้บอลตอบเสียงอ่อน

“รู้สึกผิดตื่นเช้า เพราะคุณครูก็บอกว่าเวลาเก็บของได้ให้ส่งคืนเจ้าของ แต่บอลอยากได้รถแข่ง แล้วเราก็ไม่ได้ไปขโมยเงินใครมาด้วย”

“แต่ก็เหมือนเราใจไม่คืนเจ้าของเลยนะบอล” เด็กชายขมวดคิ้วหน้านิ้ว คล้ายใช้ความคิด เขาเดินไปที่โต๊ะตัวเอง เปิดกระเป๋านักเรียนหยิบเอากระเป๋าสตางค์สีชมพูมายื่นให้ต้นข้าว

“ต้นข้าวเอาสตางค์ใส่คืนมานะ แล้วเราเอาไปให้คุณครูด้วยกัน”

.....

“แม่...ต้นข้าวกับบอลเอากระเป๋าสตางค์ไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของ แล้วนะคะ” เด็กหญิงบอกกับแม่หลังกลับมาจากโรงเรียน แม่ยิ้มให้ต้นข้าว

“ดีแล้วลูก ต้นข้าวทำถูกแล้วรู้ไหมคะ เก็บของได้ก็ควรหาทางส่งคืนเจ้าของ ของไม่ใช่ของเรา ก็ไม่ควรอยากได้นะลูก”

“แต่หนูต้องเก็บสตางค์อีกหลายวันเลย กว่าจะได้กล่องคืนสอที่อยากได้”

“แต่แม่ก็ภูมิใจมากนะที่ลูกเป็นคนดี” แม่เดินมากอดต้นข้าวและหอมแก้มฟอดใหญ่ ต้นข้าวเลยหอมแก้มแม่กลับไปบ้าง ๒ คนแม่ลูกรหัวเราะเสียงใส

บอลยิ้มแก้มปริ เมื่อคุณครูประกาศเรียกชื่อเขาและต้นข้าวให้ออกมาหน้าเสาธง กล่าวชมเชยที่ทั้งคู่นำกระเป๋าสตางค์ที่เก็บได้มาให้คุณครูเพื่อประกาศหาเจ้าของ และขอให้นักเรียนคนอื่นๆ ดูทั้งคู่เป็นแบบอย่าง

“เดี๋ยวเก็บสตางค์ซื้อรถแข่งเอาก็ได้นะต้นข้าว” ต้นข้าวพยักหน้าให้เพื่อน ซึ่งบอลยืนตัวตรง ยึดอก หน้าเซิด และยิ้มจนตาหยี ขณะที่คุณครูบอกให้นักเรียนทั้งโรงเรียนปรบมือให้กับเด็กทั้งสองคน เสียงปรบมือดังก้องเข้าไปถึงหัวใจของบอลจนลืมรถแข่งที่อยากได้ไปจนหมดสิ้น ส่วนต้นข้าวนั้นเธอรู้สึกว่สิ่งที่เธอทำนั้น มันน่าภูมิใจอย่างที่ไม่บอกจริงๆ

คีตพัฒน์ ลอยเลิศ

ความคิด

ความคิดเหมือนดวงดาว
คิดดีนำสุขชัย
คำพูดเหมือนสายลม
สำคัญที่วจี
ชีวิตเหมือนสายน้ำ
สุขทุกข์ผ่านผจญ

สุขสกาบ่ส่งฟ้าใส
คิดอะไรคิดให้ดี
คลายทุกข์ตรมสร้างสุขศรี
คำพูดนี้สะท้อนตน
คุณค่าล้ำต่อชีพชน
คิดทบทวนควรคิดดี

เด็กหญิงวาสนา ช่วยนวย
โรงเรียนบ้านคลองเต็ง
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

ความดี

ความดีเหมือนดอกไม้
รวยรินชวนชื่นชม
ทำดีอยู่ที่คิด
ทางรอดสังคมไทย

หอมชื่นใจใครได้ดม
ผ่อนอารมณ์ประโลมใจ
ทำสิ่งผิดพาพิษภัย
เกิดสุขได้ด้วยความดี

เด็กหญิงมุกิตา นันทะพันธ์
โรงเรียนชุมชนวัดปรางสาท
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

บ้านของฉันอยู่ในสวน มีต้นไม้มากมายทำให้อากาศเย็นสบายไม่ร้อน ที่บ้าน
 ของฉัน ฉันเลี้ยงกระต่าย ๒ ตัว มันชอบวิ่งเล่น กระต่ายชอบกินผัก กินใบหญ้า ฉันจะ
 คอยดูมันอยู่ห่างๆ ฉันชอบอยู่ที่บ้านมาก เพราะบ้านคือจุดรวมของครอบครัว จุดรวม
 ของความรัก มีพ่อแม่และพี่ๆ ของฉันคอยดูแล เอาใจใส่กัน มีปัญหาทุกคนก็จะช่วย
 แก้ปัญหา ช่วยเป็นกำลังใจให้กัน ทำให้ทุกคนปลอดภัยจากสิ่งเลวร้ายต่างๆ ฉันรัก
 ครอบครัวของฉันมาก ฉันอยากให้คนในประเทศรักกันเหมือนครอบครัวของฉัน

เด็กหญิงธัญญา ยี่แป๊ะ
 ป.๓ โรงเรียนวัดพังยาง
 อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

อนาคตของฉัน อนาคตของชาติ

เราทุกคนต่างย่อมมีความฝันเป็นของตัวเอง ความใฝ่ฝันที่อยู่ในอนาคตและยังมาไม่ถึง บางคนฝันอยากจะเป็นหมอ บ้างก็อยากเป็นนักธุรกิจ หรือบางคนอยากจะเป็นสถาปนิก ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคล แต่สิ่งสำคัญนั่นคือ การพยายามทำให้ความฝันนั้นเป็นความจริง ถึงแม้จะต้องเจอกับอุปสรรคใดๆ แต่ความพยายามย่อมไร้ขีดจำกัด หากเราจะใช้มันเพื่อความฝัน

ยุคปัจจุบันนี้มีอาชีพอยู่มากมายให้เราเลือกเป็น แต่ก็มีทั้งอาชีพสุจริตและทุจริต อาชีพสุจริต เช่น ครู หมอ แม่ค้า ฯลฯ อาชีพทุจริต เช่น ค้ายาเสพติด เปิดบ่อนพนัน ฯลฯ ซึ่งอนาคตข้างหน้าจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจประกอบอาชีพของเรา อนาคตของเราจะมีความรุ่งเรืองก็ขึ้นอยู่กับอาชีพเหล่านี้ เช่นเดียวกันกับอนาคตของชาติ จะมีความสุขสงบ เจริญมั่นคง ก็เพราะการประกอบอาชีพของเยาวชนเหล่านี้

สำหรับอนาคตของฉันนั่นคือ การเป็นหมอหรือพยาบาล เพราะฉันเองอยากที่จะรักษาผู้ป่วย อยากเห็นรอยยิ้มของพวกเขาเมื่อหายป่วยจากการรักษาของฉัน แต่บางครั้งฉันก็อยากเป็นแอร์โฮสเตสส์ อยากบริการลูกค้าที่อยู่บนเครื่องบิน หากฉันไม่สามารถเป็นหมอหรือแอร์โฮสเตสส์ได้ ฉันก็อาจจะเรียนครู จบออกมาเป็นครูสอนเด็กๆ คอยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม ให้ความรู้กับเด็กนักเรียน เพื่อพวกเขาเหล่านั้นจะได้เติบโต และเป็นอนาคตที่ดีของชาติ และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับชาติต่อไป

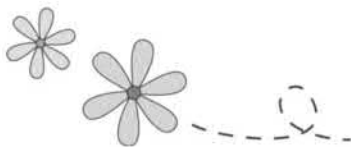

เด็กๆ ก็คืออนาคตของชาติ หากพวกเขาในอนาคตเป็นคนดี ประกอบอาชีพอย่างสุจริต เช่น การเรียนต่อให้จบสูงๆ แล้วมาเป็นหมอ เป็นครู ฯลฯ ชาติก็จะเจริญรุ่งเรืองและมีความสุข แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กและเยาวชนเหล่านั้นประพฤติดนไม่ดี ทำตนเองให้เป็นปัญหาของสังคม เช่น การมั่วสุมเสพยาเสพติด เล่นการพนัน หาเรื่องทะเลาะวิวาท ฯลฯ พวกเขาเหล่านี้ก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคม และนำพาชาติให้ล่มจม แต่สิ่งที่สำคัญเพื่ออนาคตของชาติ นั่นคือ การศึกษา ท่านพุทธทาสภิกขุ ได้กล่าวไว้ว่า **ผู้ที่มีการศึกษา ย่อมเจริญแล้ว** ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษาคือกุญแจสำคัญที่จะนำพาชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่ออนาคตของชาติ คือ เด็กๆ และเยาวชน ฉะนั้นเอง ก็คือหนึ่งในเยาวชนเหล่านั้นที่จะนำพาชาติสู่ความเจริญและมั่นคง อนาคตของฉัน ก็เปรียบเสมือนอนาคตของชาติ อนาคตฉันจะดีได้และสามารถทำความไฝ่ฝันของตนเองให้สำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจุบัน แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้น คือ การทำปัจจุบันให้ดีที่สุด เพื่ออนาคตที่ดีของตน และความเจริญรุ่งเรืองของชาติเพราะ

“เด็กคืออนาคตของชาติ เด็กฉลาด ชาติเจริญ”

เด็กหญิงชีวาพร กาญจนเดช
ม.๓ โรงเรียนบ้านด่านแสนดีราษฎร์
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา
เหรียญทองจากการประกวดเรียงความ ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

The Bright Future

Swasamon Jaidee

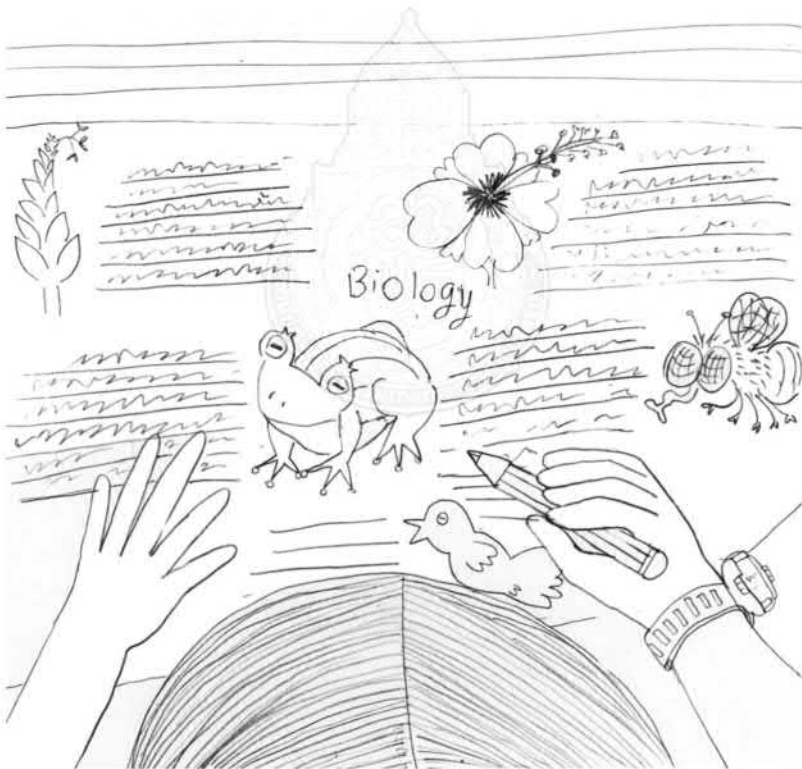
๙ Nov.2012

Every year my parents take me back to their hometown in the west of Thailand. We go to several schools to give story books and tell fables to kids. The more school I have visited, the more children I have known. The kids in remote area rarely read, they hardly know Aesop's stories, and almost all of their parents are separated. My mom always says that "today kids will grow up to be new hope who will weave the dreams of "bright future". Certainly they will be a part of the future just like me, but how they could create "the bright future" without reading any books and being guided by the right person.

To create the bright future, I follow my dream with hope. I dream to be a biological writer in the future. I will study animal's languages and learn to communicate with them. I would like to be a real Dr Doolittle. I will create a story book called "Interview with the nature". I will discover the secret part of them and find out how they could survive in this global warming world. I will learn to survive among them. I would also like to discuss the way to share the resource with them. I will turn this fact into an interesting story for children. I have been doing story-teller activities with my family since I was 6 years old. From now on, I will also draw and write them down. I would like all kids to enjoy reading my books.

I am quite sure that, with my story, science knowledge won't be boring for the children and they will enjoy learning the way to live in peace with nature. I have so many exciting stories in my mind. Every time I do story-teller, I will keep telling them about the wonderful world that we could travel around in one day by reading books. I believe that reading is the fundamental of thinking process. I will encourage them to read more and more. I would cut down the end of story and let them imagine to find out the whole fantastic story by themselves. I hope my book will be beneficial in their lives.

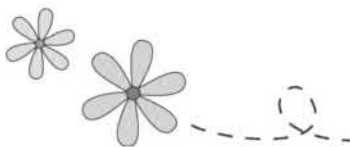
Swasamon Jaidee

9 Nov.2012

Now, I am almost 12 years old. I have learnt more about meaning of “future”. Future will always follow the Present not within a year or a month later but every second counts. Today, I am happy to tell story of what I have read to children in remote areas and I will continue telling them more stories about how important they are to this world and how amazing the life is. I won’t forget to explain the topic “the earth is not ended as long as we are generous and learn to share to others”. I want to create a bright future together with my decent friends in this awesome world.

Swasamon Jaidee (Age 11)
Panyarat High School, Nonthaburi
ผลงานรางวัลชมเชย ประเภท Children’s Category
International Essay Contest for Young People (2012)
จัดโดย The Goi Peace Foundation และ UNESCO
หัวข้อสำหรับการแข่งขัน คือ “Creating the Future We Want”

Let's open our heart to the world

It opens the new world I live.

It offers various ways of life I receive.

It takes me to wonderful globalization.

It brings me bright and clear imagination.

It elicits creative thinking.

It builds a strong base of learning.

It creates love, beauty, and purity of mind.

That is related to all mankind.

So I have found a great thing.

Let's open our heart to the world of reading.

Lalita Khongthum

Saothongwittaya School

Nakhon Si Thammarat Province

editor : พิริยา พงษ์สาริกัน และ John Viano

“ห้องเต้าอยากวิ่งแข่ง”

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีห้องเต้าตัวหนึ่งอยากวิ่งแข่งกับห้องกระต่ายมาก เพราะห้องเต้าอยากทดสอบฝีมือตัวเองว่าจะดีแค่ไหน ห้องเต้าได้ฝึกฝนแล้วฝึกฝนเล่า กว่าจะใจกล้าที่จะท้าห้องกระต่ายมาวิ่งแข่ง

เมื่อห้องกระต่ายได้รับคำท้า ก็เตรียมความพร้อมโดยการวิ่งทุกวัน พอถึงวันแข่งขึ้น ห้องเต้าก็เตรียมตัวมาเป็นอย่างดี ห้องกระต่ายมาถึง ก็พูดกับห้องเต้าว่า “หายแพ้กันแล้ว” ห้องเต้าก็ไม่ได้ตอบอะไรอะไร

เพราะถึงแม้จะไม่ชนะวิ่งก็ต้องกังวล การรวมการเป่าพาทรีตีสองดัง สัตว์ทุกตัวเอาใจช่วยห้องเต้า “ห้องเต้า สู้ๆ ห้องเต้าสู้ๆ” เสียงของกองเชียร์เชียร์ห้องเต้า พอถึงครึ่งทางห้องกระต่ายเห็นต้นไม้อันใหญ่ต้นหนึ่ง

ห้องกระต่ายนึกได้จึงไม่หยุดพัก เพราะกลัวจะช้ารอบแรก จึงสั่งให้ตัวตาส่งวิ่งไปเร็วหน่อย ห้องเต้าก็ตามมาติดๆ จนใกล้จะถึงเส้นชัย ห้องเต้าใช้ความเร็วที่เหลืออยู่ เพื่อแข่งกับห้องกระต่าย แต่แล้ว...

ห้องเต้าก็พ่ายแพ้ห้องกระต่าย ห้องกระต่ายจึงเข้าไปปลอบใจห้องเต้าว่า “ไม่เป็นไรถ้าฝึกซ้อมก็ต้องมีวันชนะจริงไหม”

การแข่งขันแล้วจึงสิ้น ประโยคสุดท้ายที่ห้องเต้าฝากมา คือ “ถึงผมจะแพ้ ผมก็ไม่หวั่น เพราะห้องเต้าอยากวิ่งแข่ง... เจาะใจตัวเอง”

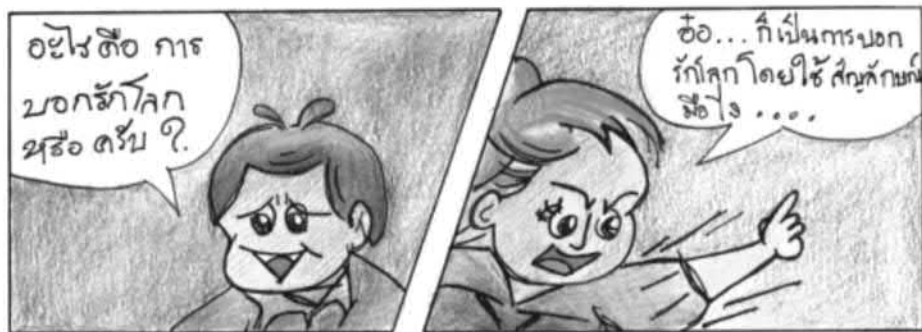
เด็กหญิงจุฑารัตน์ ศิริเนตร

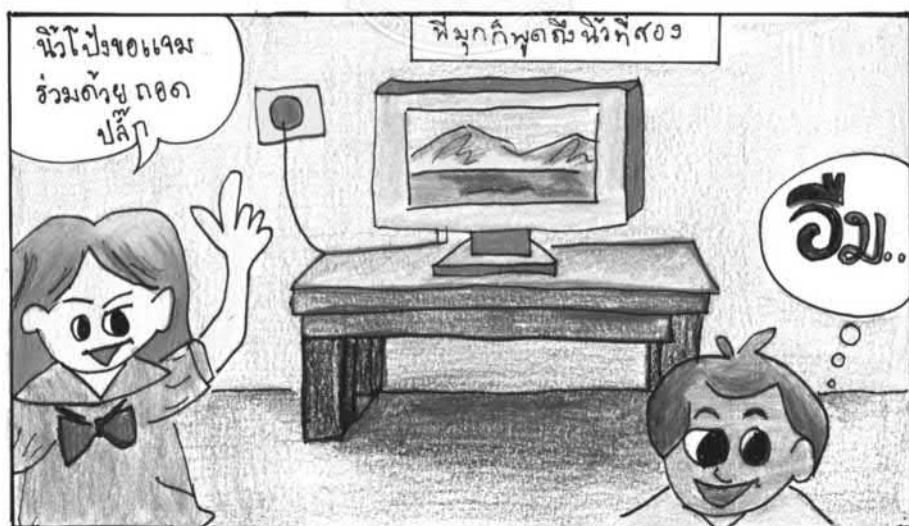
ป.๕ โรงเรียนคลองบางกะสี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง มีเด็กน้อยขี้อาย กำลังแอบฟังพี่ๆคุยกันเสียง บอกรักโลก

วันที่เปลี่ยนไป

หมู่บ้านของฉันเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยรถจักรยานยนต์ รถยนต์ ที่มีท่อไอเสียของรถ มีควันดำ ทำให้หมู่บ้านของฉันไม่สดชื่น ไม่สดใส เหมือนในอดีตที่มีอากาศสดสะอาดในตอนเช้า แต่ปัจจุบัน ตอนเช้าๆ ฉันตื่นขึ้นมา มีแต่เสียงรถ มีควันดำ เต็มไปหมด ยิ่งตอนนี้น้ำมันก็แพง ฉันอยากให้เพื่อนๆ หันมาใช้รถจักรยานกันให้มากขึ้น และคนที่ทำงานไกลๆ ก็สามารถใช้รถยนต์ ถ้าคนที่ทำงานใกล้ๆ ให้ใช้รถจักรยาน จะช่วยลดมลพิษทางอากาศ ยังช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย

เด็กหญิงอาธิษัณี ไบन्हะ
ป.๕ โรงเรียนบ้านสวรรค์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

ลูกเสือน้อยกับต้นไม้ใหญ่

ต้นกล้า ปอแก้ว ชาตรี พวกเขาเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก เขาทั้งสามเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ วันหนึ่งทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

เช้าวันรุ่งขึ้น นักเรียนทุกคนมารวมตัวกันที่โรงเรียนเพื่อแบ่งหมู่ ทั้งสามได้อยู่หมู่เดียวกัน คือ หมู่งูเห่า สมาชิกในหมู่ให้ทั้งสามเป็นผู้นำ โดยต้นกล้าถือแผนที่ ปอแก้วถือเข็มทิศ และชาตรีถือวิทยุสื่อสาร

หลังจากนั้นลูกเสือทั้งหมดได้ออกเดินทาง โดยให้หมู่งูเห่าออกเดินทางเป็นหมู่แรก ลูกเสือทุกคนออกเดินทางไปด้วยความสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการชมธรรมชาติในป่า

“นี่พวกเรานั้นตัวอะไร” ปอแก้วเอ่ยถามเพื่อน ๆ

“นั่นคือกิ่งก่า มันมีลิ้นยาวพอง กับตัวมันเลยทีเดียวนะ และมันยังสามารถเปลี่ยนสีตัวของตัวมันให้เข้ากับธรรมชาติรอบตัวได้อีกด้วย” ชาตรีตอบปอแก้วพร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกิ่งก่าให้เพื่อนฟัง

“นี่พวกเราระวังนะ” เสียงร้องอย่างตลกใจของปอแก้วทำให้ทุกคนตกใจเป็นอย่างมาก แต่ต้นกล้ากลับหันมาจ้องดูตัวนั้นแล้วพูดขึ้นว่า

“ทุกคนไม่ต้องกลัวหรอก มันคือถุงทางมะพร้าว ไม่มีพิษหรอก” คำพูดของต้นกล้าทำให้ทุกคนหายตกใจและรูกก็ค่อยๆ เลื้อยหนีไป

เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน ทุกคนหยุดรับประทานอาหารกลางวัน เวลาผ่านไปทุกคนก็กินข้าวเสร็จ ต้นกล้าเอ่ยขึ้นว่า

“อย่าลืมเก็บเศษกระดาษ ขวดพลาสติก และกล่องโฟมนะเพื่อนๆ”

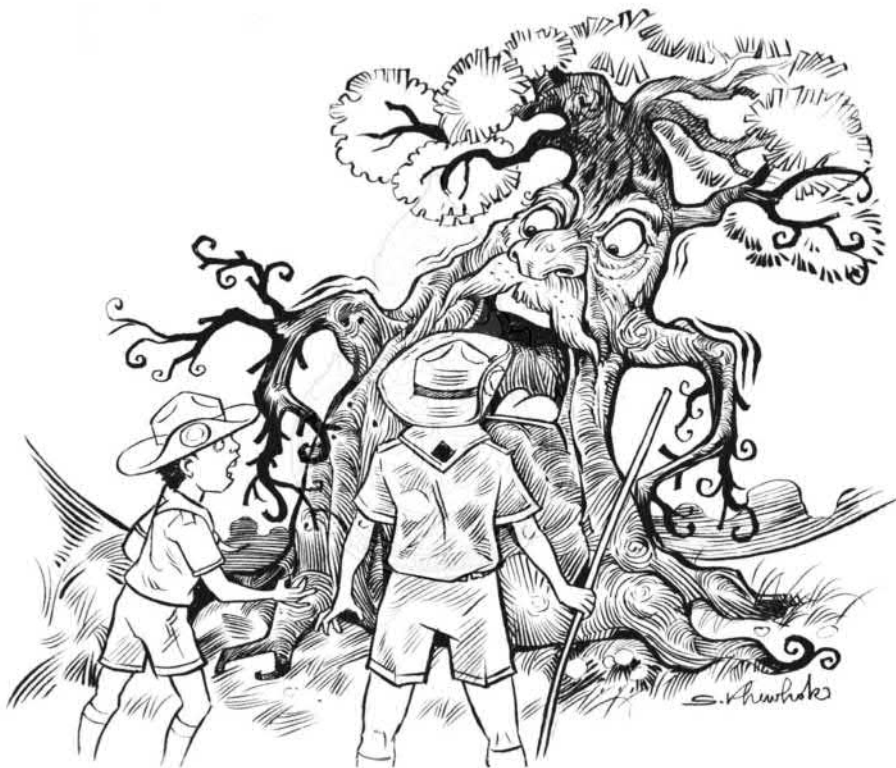
“ทำไมเราต้องเก็บด้วยล่ะ” สมาชิกในกลุ่มคนหนึ่งเอ่ยถามด้วยความสงสัย

“เราต้องช่วยกันรักษาสภาพป่าไว้ เพราะเศษกระดาษ กล่องโฟม และขวดพลาสติกมันย่อยสลายยาก ถ้าพวกเราไม่เก็บ ป่านี้อาจไม่น่าเที่ยว” ชาตรีอธิบายให้เพื่อนๆ ฟัง และทุกคนก็ช่วยกันเก็บขยะจนหมดด้วยคำพูดของชาตรี

ลูกเสือทั้งหมดเดินทางต่อได้สักพัก ฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก ทุกคนวิ่งหาที่หลบฝนจึงทำให้ทั้งหมดหลงทาง เวลาผ่านไปนานมากฝนจึงหยุดตก แต่ทั้งหมดก็ไม่มีแรงเดินต่อ

เช้าวันรุ่งขึ้น ต้นกล้า ปอแก้ว และชาตรี ออกไปหาผลไม้มาให้เพื่อนๆ แต่ทั้งสามก็ไม่เจอผลไม้แม้แต่ลูกเดียว กลับพบต้นไม้ที่ถูกกลีบกลอบตัดจนหมดป่า ทั้งสามหิวมากจึงเดินเข้าไปในป่าลึกเพื่อหาผลไม้

“พวกเจ้ามาทำอะไรที่นี่” อยู่ๆ ก็มีเสียงหนึ่งดังขึ้นมา

“ใครนะ ออกมาเดี๋ยวนี้ละ” ชาตรีตะโกนสุดเสียง สั่นเสียงชาตรี ต้นไม้ขนาดใหญ่ก็ขยับเขยื้อนมีชีวิตขึ้น

“พวกเจ้ามาทำอะไรที่นี่” ต้นไม้ใหญ่เอ่ยถาม

“พวกเราหิว เลยมาหาผลไม้กิน” ปอแก้วตอบต้นไม้

“ทีนี่ป่านี้ ไม่มีผลไม้ให้พวกเจ้าหรรอก เพราะมนุษย์อย่างพวกเจ้าทำลายป่าไม้ โดยไม่คิดเลยว่าเราชาวต้นไม้ช่วยเหลือนมนุษย์มากแค่ไหน ให้ลมหายใจแก่พวกเจ้า ให้อาหาร และยารักษาโรค แต่พวกเจ้ากลับทำลายต้นไม้” ต้นไม้ตอบกลับ ทั้งสาม ได้ยินดังนั้นจึงรู้สึกสงสารป่าไม้

“ลุงต้นไม้ครับ เด็กอย่างพวกเราช่วยอะไรธรรมชาติได้บ้างครับ” ต้นกล้าเอ่ยถาม

“ช่วยได้ พวกเจ้าช่วยรณรงค์ให้มนุษย์รักป่าและธรรมชาติสิ” ต้นไม้ตอบ

“พวกเราสัญญาจะช่วยท่าน” ปอแก้วพูดขึ้น

หลังจากนั้นต้นไม้ใหญ่ก็บอกทางออกจากป่ากับเด็กๆ ทุกคน ต้นกล้า ปอแก้ว และชาตรีจึงเล่าเรื่องที่ได้เจอในป่าลึกให้ครูและเพื่อนฟัง ครูจึงพาเด็กๆ ไปเดินรณรงค์ให้มนุษย์หันมาดูแลธรรมชาติยิ่งขึ้น

“ถ้าคุณลุงต้นไม้ได้รู้ว่าพวกเราทำขนาดนี้ ลุงต้นไม้จะขมขื่นอย่างมีความสุขหรือเปล่านะ” ปอแก้วเอ่ย

เด็กหญิงณัฏฐา สือตระกูล

ม.๒ โรงเรียนบ้านบุสูง

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัดเท่าไรถึงจะพอ

นานมาแล้ว มีสามี ภรรยาคนหนึ่ง ชื่อนายชุ่มและนางชื่น มีอาชีพขายฟืน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งใกล้เชิงเขา เขาจะเก็บกิ่งไม้แห้งจากเชิงเขาเพื่อนำไปขายในตลาด ชาวบ้านซื้อกิ่งไม้ไปทำฟืนสำหรับหุงต้ม ฟืนของนายชุ่มและนางชื่นขายดิบขายดี นายชุ่มได้เงินกลับมาบ้าน ก็ได้แบ่งเงินให้ภรรยาไว้ใช้สอยประจำวัน

“...เร่เข้ามา เร่เข้ามา ไม่ซื้อไม่หาไม่ว่าอะไร

ฟืนนายชุ่มเนื้อไม้แห้งสนิท จุกง่ายติดง่ายใช้งานนานกว่าใครครับ...”

วันหนึ่งภรณานายชุ่มพูดกับสามีว่า...

ภรรยา : “พี่จะ ถ้าเราเดินเก็บกิ่งไม้แห้งขายไปวันๆ เมื่อไรจะร่ำรวยสักที”

นายชุ่ม : “นั่นสิ ทั้งๆ ที่ฟืนฉันก็ขายดี ขายหมดทุกวัน”

ภรรยา : “ฉันว่านะ แทนที่เราจะเก็บกิ่งไม้ไปวันๆ เรามาเปลี่ยนเป็นตัดต้นไม้่าจะดี พี่ว่าไหมจ๊ะ”

สามีเห็นดีด้วยกับภรรยา ที่จะตัดต้นไม้มาขายให้ได้เงินมากๆ

รุ่งเช้า นายขุ่มและนางซิ่นจึงออกไปตัดต้นไม้ที่ขึ้นรอบๆ เจริงเขา ขณะที่นายขุ่มและนางซิ่นกำลังตัดต้นไม้ต้นหนึ่งอยู่ ก็มีแม่นกนางเขนตัวหนึ่งบินมาขอร้องไม่ให้ตัดต้นไม้ต้นนั้น

นก : “ต้นไม้ต้นนี้มีรังของข้าและลูกนกของข้าอาศัยอยู่บนต้นไม้มานานแล้ว ท่านได้โปรดอย่าตัดเลย”

แต่นายขุ่มและนางซิ่นก็ไม่สนใจ แล้วก็ลงมือตัดต้นไม้ต่อไป และได้ไม้กองใหญ่ นำไปขายได้เงินมากกว่าเดิม

ฝ่ายภรรยาเมื่อเห็นสามีได้เงินมากขึ้นก็เกิดความโลภจึงยุให้สามีไปตัดต้นไม้ให้หมดทั้งป่า นายขุ่มเห็นด้วย จึงเกณฑ์ญาติพี่น้องมาช่วยกันตัดต้นไม้ แล้วก็พบกับสัตว์ป่าฝูงหนึ่งมาขอร้องไม่ให้ตัดต้นไม้

ช้าง : “ขอท่านได้โปรดอย่าตัดต้นไม้เลย เพราะจะทำลายที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้”

แต่นายขุ่มและนางซิ่นก็ไม่สนใจและยังคงตัดต้นไม้ต่อไป

...โค่น โค่น โค่น ตัด ตัด ตัด
ไม้ใหญ่ ไม้เล็ก เรามาตัดกัน !!!

แล้วก็ถึงวันที่ธรรมชาติลงโทษ เมื่อป่าไม้เหลือแต่ตอ ไม่มีต้นไม้คอยโอบอุ้มซับน้ำฝน เมื่อเกิดพายุใหญ่ และฝนก็โหมกระหน่ำ น้ำป่าไหลบ่าพัดพาเอาท่อนซุงที่กองไว้ ทับถมหมู่บ้านจนพังพินาศเกิดน้ำท่วมใหญ่ ทั้งหมู่บ้านจมอยู่ใต้น้ำ นายขุ่มและนางซิ่นต้องไปอาศัยบนหลังคาบ้าน

นายชุ่มบ่นกับภรรยาถึงความผิดพลาดจนก่อให้เกิดความสูญเสียใหญ่หลวง

ภรรยา : “พี่ ฉันสำนึกผิดแล้วจ้ะ ฉันไม่น่าจะให้พี่ไปตัดต้นไม้ให้หมดทั้งป่าเลยจ้ะ นี่หรือที่เขาเรียกว่า ธรรมชาติลงโทษ ”

นายชุ่ม : “สิ่งอะไรที่เราทำไปแล้วก็ให้มันผ่านไป เราควรทำวันนี้ให้ดีที่สุด”

ภรรยา : “ฉันว่า พอถึงวันที่น้ำลดฉันจะไปชวนพวกชาวบ้านมาปลูกต้นไม้เพื่อทดแทนต้นไม้ที่เราได้ทำลายไป”

พอถึงวันที่น้ำลด นายชุ่มและนางชื่นก็ไปขอร้องพวkbานมาช่วยกันปลูกต้นไม้

หลายปีต่อมา จากป่าที่มีแต่ต้นไม้ก็กลับมาอุดมสมบูรณ์เหมือนเดิม สัตว์ป่ามีแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหาร ชาวบ้านก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จบนิทานคุณธรรมนำมาเล่า

ถึงเรื่องราวความโลภละโมภเหลือ

อยากได้มาก ทุกข์มาก ยากจนเจือ

อยากให้เหลือต้องรู้จักรักพอเพียง

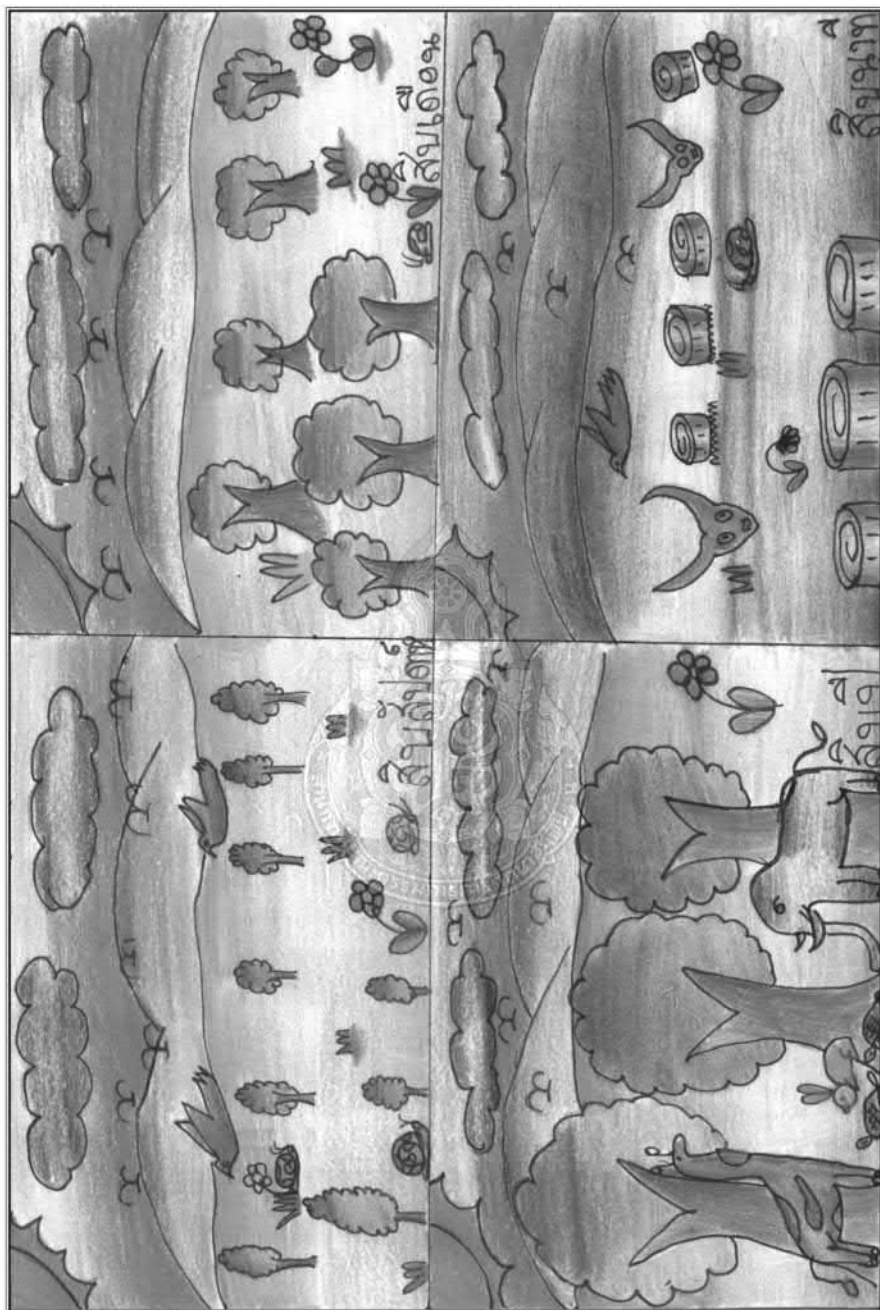
“โลภนักมักลาภหาย”

เนื้อเรื่อง : นางอาภรณ์ แสง ครูผู้สอนเล่านิทานคุณธรรม

ผู้เล่า : เด็กชายรักชาติ ทองดอนอู่

ม.๒ โรงเรียนสุวรรณภูมิวิทยาลย์ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

เหรียญทองจากการประกวดเล่านิทานคุณธรรม ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

เด็กหญิงอัญญลักษณ์ ยะหัดตะ

ป.๖ อ.เอกพจนสารคาม จ.หวัดฉะเชิงเทรา

โลกร้อน

วันนี้โลกแล้งร้อน
ในน้ำเคยมีปลา
ฤดูกาลเหมาะสม
ป่าไม้สัตว์มากมี
อากาศชื้นชุ่มฉ่ำ
บัดนี้ร้อนเหลือทน
ดิน น้ำ ถูกทำลาย
ไหมใช้พลังงาน
ป่าไม้ลักลอบตัด
ไม่เหลือความสมบูรณ์
ใช้โฝม สารเคมี
เหมือนตายผ่อนส่งกัน
โลกร้อนอย่าร้อนจิต
ประหยัดทั้งน้ำไฟ
ร่วมใจกันปลูกป่า
ย้อนโลกที่เคยมี

ไม่เหมือนก่อนครั้งนานมา
ข้าวในนาเขียวขจี
ความอุดมทุกถิ่นที่
สายนทีหล่อเลี้ยงคน
มีไอน้ำขึ้นเวหน
ฝนไม่ตกต้องตามกาล
ความเสียหายเกินกล่าวขาน
ราวไร่นาน่าอาดูร
จนวิบัติป่าสิ้นสูญ
สัตว์ล้มตายใกล้สูญพันธุ์
ใกล้วันที่โลกอาสัญ
สารพิษเกิดทุกขภัย
หยุดสักนิดคิดแก้ไข
ลดการใช้สารเคมี
รักษ์โลกาค้นสุขศรี
สมดุลดีให้คืนมา

เด็กหญิงจิราวรรณ ดิบุคคำ
ม.๒ โรงเรียนชุมชนวัดปราสาท
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

คำขวัญวันเด็กของหนู

“เด็กไทยสร้างสรรค์ ขยันใฝ่รู้ มุ่งสู่ความก้าวหน้าไกล ชาติไทยเจริญ”

เด็กชายมุชมิณ มุเกิม

ป.๖ โรงเรียนอนุบาลสตูล อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

“กตัญญูรู้คุณ เกื้อหนุนสามัคคี มุ่งทำความดี
ตามวิถีและมีคุณธรรม”

เด็กชายเนไทพัฒน์ ศรีแก้ว

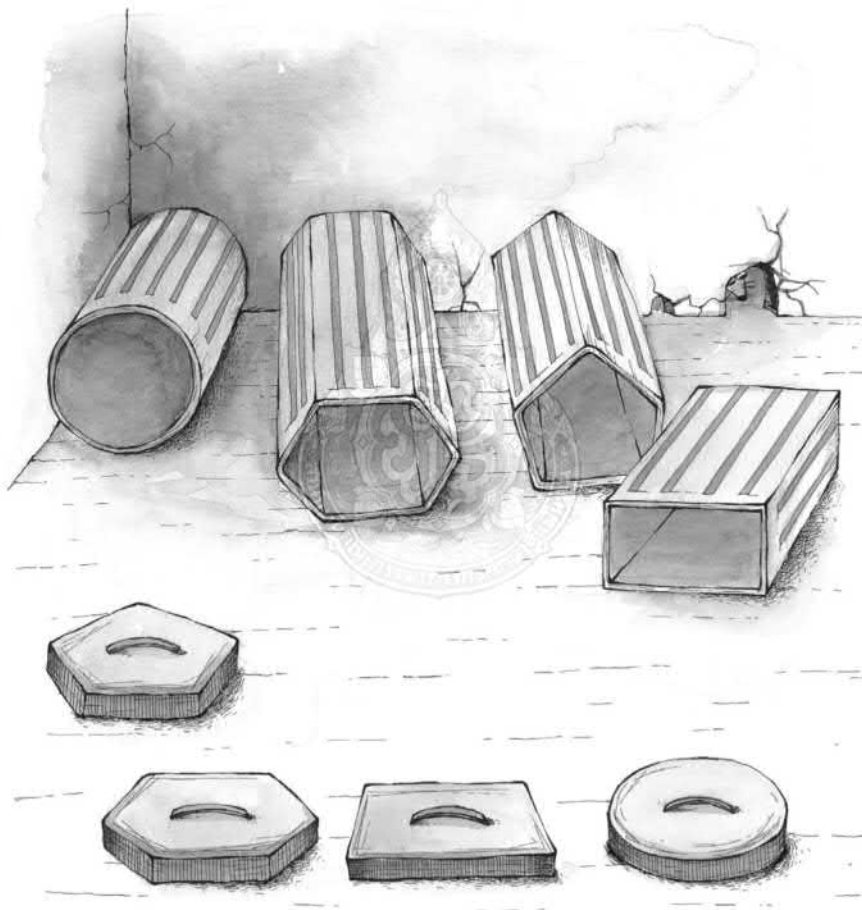
ป.๓ โรงเรียนดรุณาทย์ อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

ฝึกสังเกต ลับสมอง

หาภาพติดกับขย:

ถึงขยจะเปิดฝาทั้งไว้ เด็ก ๆ ช่วยลากเส้นจับคู่ถึงขยจะกับฝาที่ถูกต้องทีนี้จะ
สังเกตที่ขนาดและรูปร่างให้ดีนะ

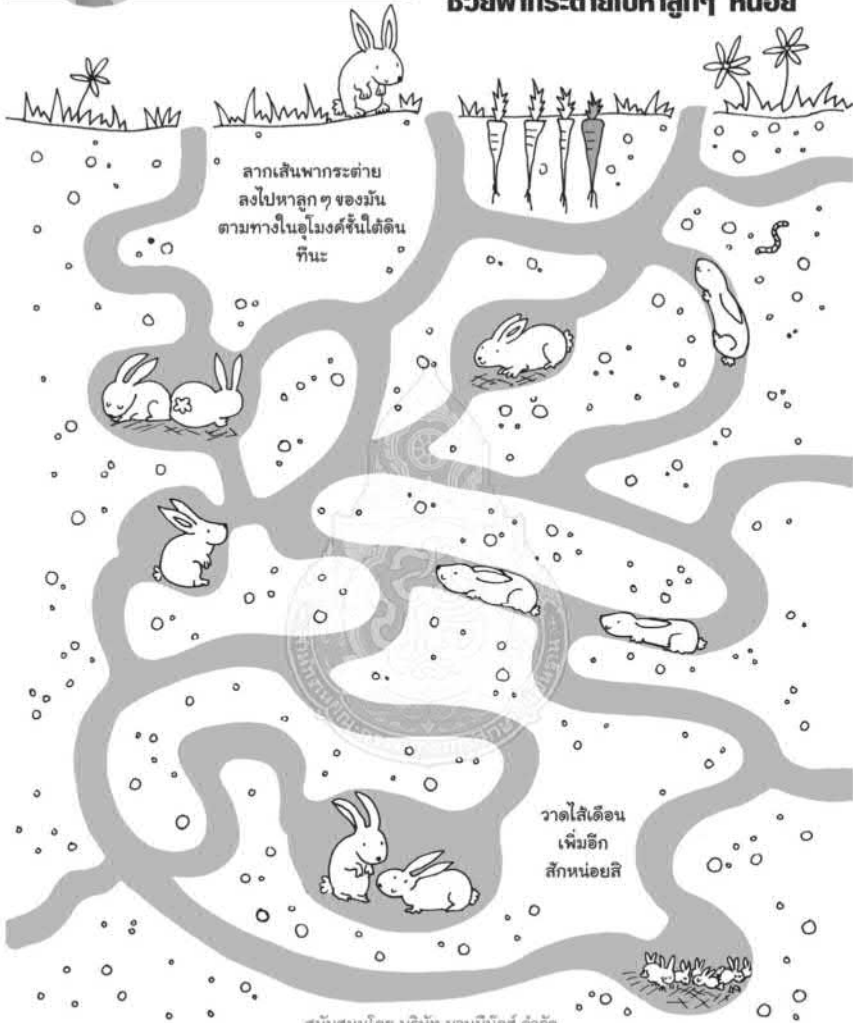

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ฝึกสังเกต ลับสมอง

ช่วยพากระต่ายไปหาลูกๆ หน่อย

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

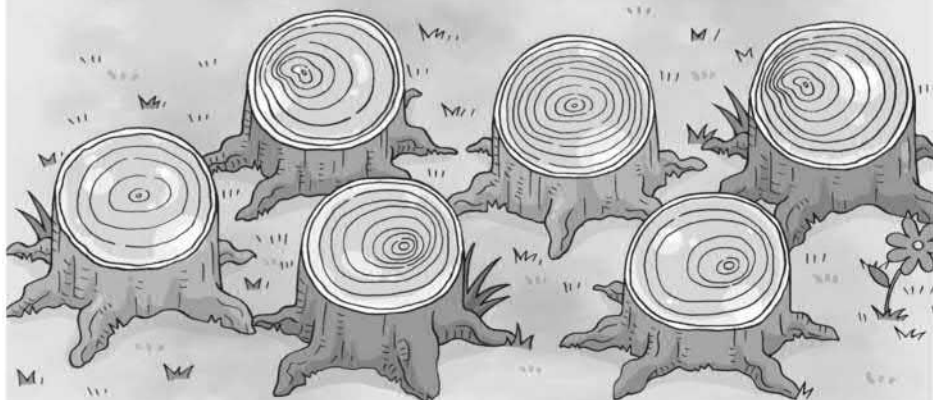

ฝึกสังเกต ลับสมอง

ค้นหาวงปีของต้นไม้

ใครตัดไม้ในป่าแล้วนำมาทิ้งไว้อย่างนั้นะ ไม่ได้การละต้องเอาหลักฐานไปแจ้งให้ทางการทราบ แต่ก็ต้องหาวิธีที่จะรู้ได้ว่าต้นไม้กับตอม้อันไหนเป็นต้นเดียวกัน ลองดูวงปีให้ดี แล้วลากเส้นโยงเลย

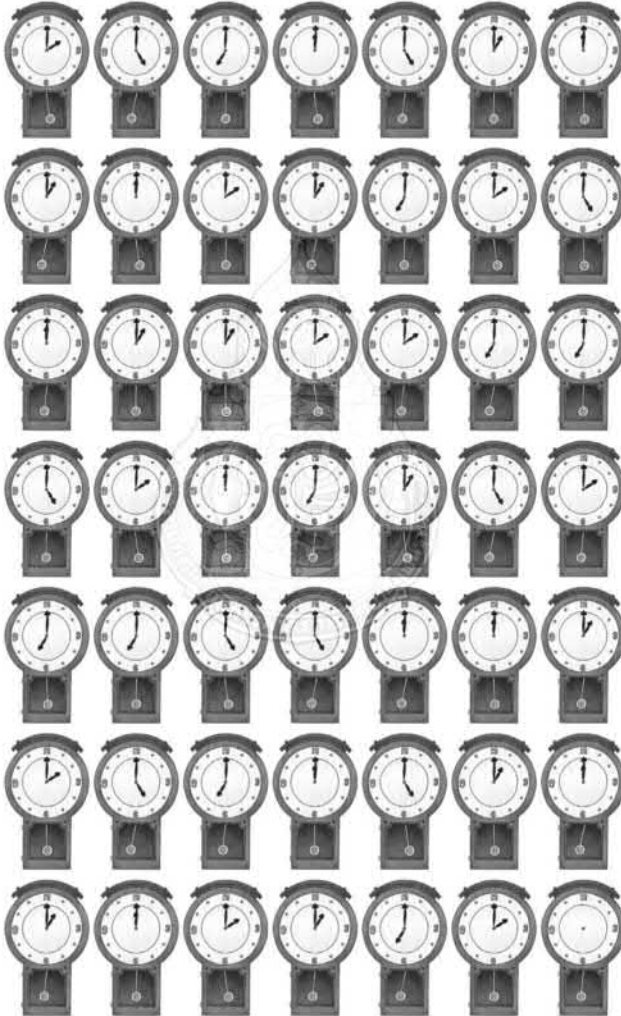
สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ฝึกสังเกต ลับสมอง

เวลาอะไร

รู้ไหมว่า นาฬิกาเรือนสุดท้ายบอกเวลากี่โมงจ๊ะ

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 5 กษท

แม่

แม่มากล้นบุญคุณ
ไม่ว่าลูกอยู่ไหน
แม่รักลูกก็รู้
แต่เลิกลูกซุกซน
แม่จำอยู่ห่างไกล
คำพูดการกระทำ
แม่สอนให้ลูกนี้
ทำผิดอย่าแซะเขื่อน
แม่แนะให้ฉันคิด
คบเพื่อนมีน้ำใจ
แม่บอกให้ขยัน
หมั่นอ่านและฝึกเขียน
แม่นั้นคือทุกอย่าง
เหนื่อยหนักแม่ทนสู้
พระคุณแม่เหนือฟ้า
รักแม่ยิ่งชีวิต

คอยเกื้อหนุนลูกสุขใจ
แม่ห่วงใยไปทุกหน
คอยอุ้มชูลูกแต่ต้น
แม่ไม่บ่นแม่สักคำ
แม่เคียงไกลจักสุขล้ำ
หนูจดจำมีลืมหูลืม
เป็นคนดีช่วยเหลือเพื่อน
ช่วยตักเตือนเมื่อผิดไป
เลือกคบมิตรที่ดีไว้
เอาใจใส่ในการเรียน
ทุกคืนวันหมั่นพากเพียร
เป็นเด็กดีของคุณครู
ไม่อ้อแอ้วยามแม่อยู่
ลูกซาบซึ้งเต็มฤดี
ให้ชีวาแก่ลูกนี้
กตัญญูบูชาคุณ

เด็กหญิงรัชฎีกร เวชภิบาล
โรงเรียนวัดไทรใหญ่
อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

How to Make Thai Children Like Reading

You might think that reading is boring and you may choose not to read in spite of the fact that it is not. Reading is sensible and fun, so we should emphasize the importance of reading by beginning to read something which relates to our daily lives. We can also set reading goals and try to achieve them.

To promote the importance of reading, Thai children should start by reading everything around them because it is convenient and will consume less time. They can read signs on the road, brochures, or even advertisement boards on the way to school. Moreover, they can start reading books or magazines they are interested in. For example, if they like to cook, they can read cookbooks. Therefore, it can be seen from the above example that reading gives a lot of knowledge to us.

When we know that reading is good and useful, we should set clear reading objectives for ourselves, for example, how many books to read each day, or how many hours to spend reading each day. With clear goals, we can improve our reading habits by becoming accustomed to reading little by little. If we are new to reading, it will be difficult at first. But finally, reading will be a piece of cake for us.

In conclusion, we can improve ourselves and get used to reading by trying to read easy words around us and by trying to read everyday. This will eventually enhance our desire to be good readers for sure.

Natchaya Sangbudda

Nakara Wongsanit

M.5 Satiwatrakang School

Books are Friends

How often do you read? How long have you known your friends? I think reading not only makes readers have broader understanding, but it also fosters imagination. Some people obtain great success from reading. “The more you read, the more you get”.

Books are our friends that give us inspiration. When you want to find an aim for your life, you can pick up some books to give you inspiration. To be a good writer, it is necessary for you to read a variety of books to get information. For example, J.K. Rowling is a writer who succeeded as a reader. She wrote the popular *Harry Potter* series. Then it was made into a movie and was translated into other many languages. J.K. Rowling gave an interview to a journalist. She comes from a family of writers - that is why she reads a lot and gets inspiration from books.

Books are our friends who open up the world to us. They are resources for reading and can be found in schools, libraries, the internet, e-learning sites, and book stores. Each resource provides many kinds of books. You can feel free to choose the best ones for your purposes. For example, if we read travel memoirs, we will know about different cultures, traditions, costumes, languages, people, food, religions, and famous places in each country. You can sit at home and yet go abroad through reading, for instance, the travel books written by Her Royal Highness Princess Sirindhorn. She always takes a notebook and a pen when travelling abroad. She jots down her experiences in it and she collects information for her books. As a result, Thai people can learn a

lot through Her Royal Highness Princess Sirindhorn's experiences. She tells stories in her books. This is one way books can open up our world.

Books are our friends who teach us moral lessons on how to live our lives. Morality is important in keeping society going. Many people try to find a way to teach morals and some people choose to write a book or a tale. An example of this is Aesop. He wrote many stories. One of his most famous tales is *The Tortoise and the Hare*. The moral we get from reading this story is don't be careless and don't be too confident. It is practical and can be applied to our daily lives.

From the examples mentioned above, books really are our good friends who give us a lot of advantages. So why wait? Let's start reading!

Books really are our best friends.
They provide us knowledge with no end.
They develop and brighten our brain.
They are treasure which we gain.
They fulfill our feelings and sense.
Books really are our best friends.

นางสาวสุติมน วิทยุธรรมศาสตร์
นางสาวศรสวรรค์ เจนวิทยารักษ์
โรงเรียนศึกษานารี กรุงเทพมหานคร
editor : พิริยา พงษ์สาริกัน และ John Viano

พอดิ...มีพอใช้...ใจมีสุข

ชุมชนที่ฉันอาศัยอยู่ เป็นชุมชนเล็กๆ อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย หรือทุกคนเรียกว่า “ภาคใต้” มีคนไทยพุทธและคนไทยอิสลามจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน อาชีพส่วนใหญ่จะทำเกษตร ผสมผสานกับการเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพสามารถทำรายได้ ทำให้ไม่เดือดร้อน พอดิ...มีพอใช้...ใจมีสุข ทำให้ทุกคนในหมู่บ้านสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ดีขึ้น โดยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต เท่านั้นชุมชนของฉันก็มีความสุขแล้ว

เด็กชายอารไ้ นล้าอาอ้อ
ป.๓ โรงเรียนบ้านเสารศรี
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

การผจญภัยของมาม่อน

ม้าน้ำใต้ทะเลลึก

วันหนึ่งครอบครัวของมาม่อน ซึ่งเป็นม้าน้ำได้ออกไปหาอาหารตามปกติ ขณะที่มาม่อนกำลังหาอาหารอย่างเพลิดเพลินอยู่นั้นก็พลัดหลงกับครอบครัว

“พ่อจ๋า! แม่จ๋า!”

มาม่อนพยายามเรียกอยู่หลายครั้ง แต่ไม่มีเสียงตอบรับเลย มาม่อนกลัวว่าจะหาทางกลับไม่พบ ขณะที่มาม่อนกำลังกลุ้มใจอยู่นั้น ก็เห็นแสงสีทอง ออกมาจากดงสาหร่าย

“นั่นอะไรนะ มีแสงด้วย เข้าไปดีกว่า”

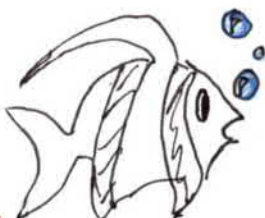
มาม่อนก็พบเรือที่ทำจากทองคำแท้

“สวยจัง! มีอาหารหรือเปล่านะ”

มาม่อนจึงตัดสินใจเข้าไป แต่! ...มันหาว่าไม่มีสาหร่ายมหัศจรรย์อยู่ในนั้น

“ใครก็ได้ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! สาหร่ายพันตัวผมอยู่”

แต่ก็ไม่เห็นใครผ่านมาเลย มาม่อนพยายามแล้วพยายามอีก ในที่สุดก็หลุดออกมาได้ แต่ลำตัวกลับมีแต่บาดแผลเต็มตัว มาม่อนนึกถึงพ่อแม่ แต่ไม่มีแม่แรงที่จะช่วยต่อไป มาม่อนพยายามที่จะหาคนช่วย และก็พบปราสาทหลังหนึ่ง จึงรวบรวมแรงทั้งหมดและมุ่งไปยังปราสาท

“มีใครอยู่ไหมครับ ช่วยผมด้วย” มาม่อนร้องเรียก

ในขณะนั้นก็มีปลาหมอตู่วิ่งผ่านมา

“เกิดอะไรขึ้นหรือ ร้องเสียงดังลั่นเลย” ปลาหมอเอ่ยมาม

“ช่วยผมด้วย รักษาบาดแผลให้ผมได้ไหมครับ” มาม่อนบอกและขอร้อง

“ได้ฉันจะรักษาแผลให้เจ้า” ปลาหมอกล่าว

เมื่อปลาหมอรักษาแผลเสร็จ มาม่อนก็คิดถึงพ่อแม่ จึงเอ่ยมามปลาหมอ

“ขอบคุณที่ช่วยผมนะครับ ผมอยากถามว่าผมจะกลับบ้านได้อย่างไร” มาม่อน

พูด

“ท่านมาทางไหน ท่านก็กลับไปทางนั้นสิ” ปลาหมอปุด

“ขอบคุณนะครับ” มาม่อนเอ่ยม

มาม่อนคิดทบทวนแล้วก็ว่ายกลับไปทางที่ตนว่ายผ่านมา มาม่อนเห็นพ่อกับ
แม่คอยอยู่ที่บ้านแล้ว

“พ่อแม่ครับ ผมกลับมาแล้ว” มาม่อนว่ายน้ำไปกอดพ่อแม่อย่างดีใจ

“มาม่อนลูกแม่”

ทั้งสามก็โอบกอดกันอย่างมีความสุข

เด็กหญิงปิ่นทิศา กลีบสุวรรณ

ป.๕ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ထွက် အားရ

ไฉนทรงเป็นมือของจัน อาเธอร์ เป็นเพื่อนที่มากด้วย ชื่อฉันผู้ดูแลโลก
เพราะจันเป็นเด็กบนตอของยี่สิบขวบ ไม่เคยได้มาเปิดใจเปิดใจในโลกกว้าง
จันฝันไว้ว่าอยากมาเที่ยวกรุงเทพฯ ลักลั่น แต่ไม่รู้จะไปไหน

เวลาขึ้นรถก็ จะเห็นแต่โน้นเห็นนี่ ไม่เคยเห็นจริง ๆ วันหนึ่งความฝัน
ของมันก็กลายเป็นจริง "โอ้ไอ... กองทัพยุโรปมีอะไรมากมาย" จู่ ๆ ก็
พบดอกไม้ถูก ครึ่งหนึ่งได้มาเกือบเขยิบ เห็นสัตว์มากมาย ที่ยังไม่เคยเห็น
มีทั้งสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ และสัตว์น่ารัก จู่ ๆ ได้เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งก็ทำให้
ฉันทะลึง เพราะมันสูงมาก มันก็ลงมาแล้วมันให้ฉัน มันน่ารักมาก
"มันคือยิปโปพอสซาร" ที่สง่างามน่ารักฉันชอบมาก

เพราะการแพทย์มีแต่เด็ก และรณนกภพจึงทำให้ร้อน แต่ที่เขติน
มีอากาศสดชื่นมีต้นไม้ร่มรื่น สบายที่สุด ไม่ได้มีอะไร เขตินจึงเป็นสถานที่
ที่ฉันชอบ ฉันรัก และดีใจมากที่ได้มาเที่ยวเขติน ได้มาดูแลรักษาพยาบาล
ฉันดีใจมากเลย และฉันคงคิดถึงที่นี่

ท่านจึงได้มากรุงเทพฯ ได้เที่ยวเขาคิน ได้รู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่
ของลัทธิ และ ชนชาติต่าง ๆ ถึงของพิงพาอาศัยกัน แต่ไม่ลืมนึกทำให้การดำรงชีวิต
เปลี่ยนแปลง เกดิขึ้นเป็นชาติหนึ่งที่มีอากาศบริสุทธิ์ สดชื่น ไม่เลื่อมลพิษ
น่าเที่ยวมากที่สุดใน

เด็กหญิงสุทธิดา ชื่อมือ

ป.๖ โรงเรียนบ้านทุ่งหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

'วาดการ์ตูนให้สนุก'

เชื้อใหม่ครับว่าน้องๆ เกิดมา
พร้อมที่จะเป็นนักวาดการ์ตูน ลองสังเกตดูนะครับ
ว่า น้องๆ ทุกคน จะเขียนการ์ตูนเป็นก่อนที่จะเขียน ก-ฮ
ได้ และถ้าอยากจะฝึกฝนเพื่อให้เขียนการ์ตูนให้สนุกล่ะก็ ต้องฝึกให้มี
จินตนาการครับ

จินตนาการมีความสำคัญทำให้วาดการ์ตูนได้สนุก เพราะได้คิด
ได้วาดอย่างไม่มีขีดจำกัด ช่วยให้อารมณ์ได้หลากหลาย ไม่จำเจ และยังส่งเสริม
ความคิดสร้างสรรค์ด้านการออกแบบตัวการ์ตูนต่างๆ ด้วยครับ

ครั้งนี้จะแนะนำเทคนิค “อักษรมหัศจรรย์” เป็นอีกหนึ่งเทคนิคที่น่า
สนใจ นอกจากช่วยกระตุ้นจินตนาการ จุดประกายความคิดสร้างสรรค์แล้ว
ยังช่วยเปลี่ยนมุมมองความคิดด้วย น้องๆ จะได้ทดลองวาดภาพการ์ตูนแปลกๆ
กันครับ ปิดเบียร์บ้าง ลดทอนบ้าง แต่ก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ยิ่งคิด
ยิ่งค้น ก็จะพบว่า ตัวอักษรแค่ตัวเดียว สามารถเป็นจุดเริ่มต้นของ
ภาพการ์ตูนมากมายอย่างที่ไมเคียวาดมาก่อน
ลองมาดูตัวอย่างกันนะครับ

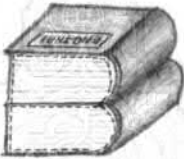
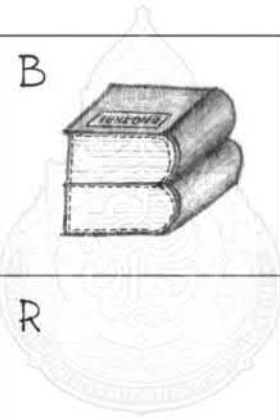

มองอักษรด้วยจินตนาการ

น้องๆ ลองต่อเติมตัวอักษรเหล่านี้ ให้เป็นภาพสัตว์และสิ่งของง่ายๆ
ที่เราคุ้นเคยและอยากวาด อย่างพอเราเห็น H เราจะจินตนาการ เห็นเป็นอะไรบ้าง
ดูตัวอย่างนี้นะครับ

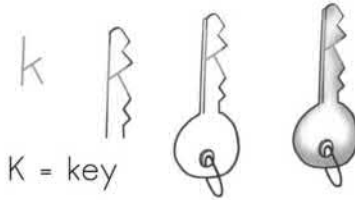

เอาล่ะครับ ขอดูจินตนาการของน้องๆ บ้างครับ ลงมือกันเลย

A	B 	C
H	R 	V
S 	W	P

มองอักษรแล้วตั้งเป้าหมาย

เราสามารถต่อเติมตัวอักษรให้เป็นภาพจากที่เรากำหนดเป้าหมายเอาไว้ได้ครับ เช่น อยากรให้ตัว k เป็นกุญแจ

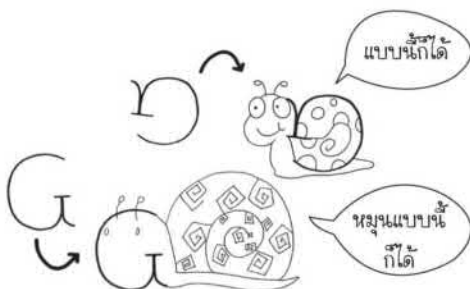
หรือ ตัว G เป็นยีราฟ นื่องๆ ลองฝึกตามโจทย์นี้ดูนะครับ

G - giraffe 	E - elephant
F - flag	C - can

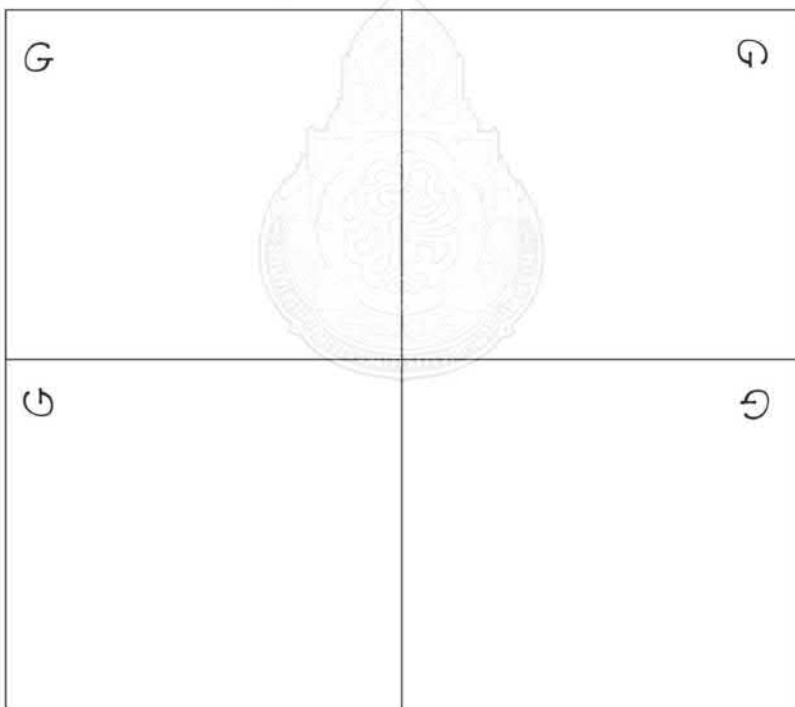
ลองตั้งโจทย์ร่วมกับเพื่อนๆ เพื่อคิดค้นตัวการ์ตูนอื่นๆ กันต่อ นะครับ

หมีตัวอักษร หามุมมองใหม่

เวลาคิดเป็นภาพอะไรยังไม่ได้สักที ลองหามุมมองใหม่ดู ด้วยวิธีง่ายๆ ครับ
เพียงแค່หมีตัวอักษรครับ

อยากรู้ว่าทำได้อย่างไร ต้องลงมือดู

ยังมีอีกหลายวิธี ที่เราสามารถสร้างตัวการ์ตูนได้สนุกสนาน ลองฝึกฝนกันดูนะครับ

ขอขอบคุณ ครูอ่ำ : สิทธิพร กลุ่จโรตตะมะ จาก หนังสือ อักษร ๗๐๐ จินตนาการ (ฉบับ A-Z)

สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก

เปิดมุมทาร์นัยน์ก้อ่าน

นับแต่มีการประกาศให้การอ่านเป็น “วาระแห่งชาติ” ต่อมา กรุงเทพฯ ก็ได้รับการประกาศให้เป็น “เมืองหนังสือโลก” ไปไหนๆ ก็มี แต่คนอ่านหนังสือ หนังสือดีอย่างไรหนอ ต้องไปสืบดูซะแล้ว...

มนุษย์มีเซลล์สมองนับแสนล้านเซลล์ มีการเรียนรู้ตั้งแต่อยู่นในท้องแม่ สมองจะเติบโตเร็วที่สุดในช่วงแรกเกิด - ๓ ปี เดียวนี้พ่อแม่จึงนิยมเล่นนิทาน อ่านหนังสือให้ลูกฟัง เพราะช่วยกระตุ้นความสามารถของสมองและการเรียนรู้ นั่นเอง

อิม... ตีลังเลย

สำหรับวัยเรียน เขาพบว่า ขณะที่อ่านหนังสืออย่างมีความสุข อวัยวะมหัศจรรย์อย่างสมอง จะหลั่งสารของการเรียนรู้ที่เรียกว่า “โดพามีน” (Dopamine) ทำให้รู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ และทำให้สมองจดจำได้ง่าย เรียนรู้อะไรก็ง่าย

ในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อังกฤษ นิวซีแลนด์ และสวีเดน นิยมให้นักเรียนอ่านหนังสือในตอนเช้า จะเป็นหนังสืออะไรก็ได้ ที่นักเรียนชอบและมีความสุข ใช้เวลาอ่านเพียง ๑๐ นาที จะช่วยปลูกสมองที่หลับไหลให้ตื่นขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีสมาธิขึ้น

ลงทุนเวลา
มากเลย

มีเพื่อนจากโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เล่าว่า เมื่อก่อนไม่ชอบอ่านหนังสือเลย เพราะติดเกม นอนดึก เวลาเรียนหนังสือว่างมาก มีเพื่อนมาชวนให้อ่านการ์ตูนเล่มหนึ่ง (โรงเรียนเมื่อดกยจี) ไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า แคการ์ตูนบอกอะไรตั้งมากมาย ทำให้เห็นความแตกต่างของความคิด ความเชื่อ และการเสียสละเพื่อผู้อื่น ตอนนี้เป็นอาสาสมัครเชียร์อ่านให้โรงเรียนแล้ว

อ่านหนังสือทำให้
เพื่อนเลิกติดเกมได้ด้วย

ประเทศอังกฤษมีการนำ “บทกวี” ไปใช้รักษาผู้ป่วย หมอพบว่าระดับของเซลล์ประสาทในสมอง จังหวะของหัวใจ และความถี่ในการหายใจดีขึ้น และยังช่วยเยียวยาผู้ป่วย คลายอาการหดหู่ใจ จนประหยัดค่ายาแต่ละปีราว ๘๐ ล้านปอนด์ คิดเป็นเงินไทยเกือบ ๓,๐๐๐ ล้านบาท

คนอเมริกันยังพบว่า การอ่านวรรณกรรม อ่านนวนิยาย ช่วยให้เรา รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รับรู้อารมณ์คนอื่น มีความละเอียดอ่อน ตอนนี้มีการรณรงค์ให้คนอเมริกันอ่านหนังสือกันมากขึ้น หลังจากพบว่าคนอเมริกัน มีความเกือกล้นกันน้อยลง

เราไปดูเพื่อนของเราอีกคน น้องเดี่ยว ด.ช. พันธดนัย เกลี้ยงจันทร์
ทูตการอ่านโครงการมหานครแห่งการอ่าน : กรุงเทพฯ เมืองหนังสือโลก
นะครับ น้องเดี่ยวเป็นนักอ่านตัวยงเหมือนกัน

“ผมชอบอ่านหนังสือหลายแนว ทั้งวิทยาศาสตร์
ชีวประวัติบุคคลสำคัญ ฯลฯ **สามก๊ก** ฉบับ
สมบูรณ์ที่เป็นเล่มหนาๆ ผมอ่านจบไปแล้ว ๑๐
รอบ

ที่ห้องเรียนของผมตอนนี้มีหนังสือสัปดาห์น้อยเล่ม ค่าซื้อหนังสือแพงกว่าอะไรทั้งหมด จนแม่ถามว่า “อ่านหนังสือหรือตมหนังสือกันล่ะ” ผมชอบอ่านหนังสือมาก อาจเป็นเพราะตอนอยู่ในห้อง แม่อ่านให้ฟังตลอด

“ที่โรงเรียนของผมจะให้เด็กแต่ละคนนำหนังสือมาแลกกันในห้อง แบ่งปันหยิบยืมกันอ่านได้ พอโตขึ้นมานะครับ ผมก็ชอบเข้าห้องสมุดของโรงเรียน ห้องสมุดโรงเรียนเป็นแหล่งรวมหนังสือที่สุดยอด ผมเลยอยากให้มีห้องสมุดย่อยๆ ที่ไม่ว่าที่ไหนๆ ก็จะมีหนังสือวางไว้ให้อ่าน เป็นหนังสือสำหรับทุกคน และมีทุกๆ แนว การอ่านหนังสือคือการเปิดโลกทั้งโลก อะไรที่เราไม่รู้ เราจะได้รู้ อะไรที่เราไม่เห็น ก็จะได้เห็นผ่านโลกของหนังสือครับ”

หนังสือมีหลากหลายแนวจริงๆ
ลองเลือกอ่านกันดูนะครับ นอกจาก
ความสุขความสนุกสนานแล้ว
เรายังได้รู้จักได้เรียนรู้อะไรต่างๆ
อีกมากมายเลยครับ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

๘๕ นรราชมาหาราข...คนนการท้งชาติร์มเ็น

มนุษย์เกิดมามีความแตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ ศาสนา เพศ ภาษา และ วัฒนธรรม บางคนเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย มีสังคมที่ดี มีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง แต่ก็มีบางคนที่ไม่ค่อยดีเกิดมามีร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ หรือเกิดมาที่มีความผิดปกติทางร่างกาย โดยสังคมเรียกเขาเหล่านั้นว่า “บุคคลทุพพลภาพ” หรือ “คนพิการ”

บุคคลทุพพลภาพ หรือ คนพิการ คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ฉันก็เป็นคนหนึ่งที่ถูกจัดให้อยู่
ในประเภทคนพิการที่มีความบกพร่อง
ทางการเคลื่อนไหว กล่าวคือ ร่างกาย
ท่อนล่างไม่มีความรู้สึก ไม่สามารถ
เคลื่อนไหวได้ ไม่แม้กระทั่งขับถ่าย
เองได้ ฉันไม่ใช่ผู้ที่มีความพิการ
มาตั้งแต่กำเนิด ฉันต้องกลายมา
เป็นผู้พิการเมื่ออายุ ๔ ขวบ ครั้งนั้น
ฉันและพ่อเดินทางไปเยี่ยมญาติที่ต่างจังหวัด รถ

เกิดอุบัติเหตุโดยพ่อเป็นผู้ขับ พ่อบาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนฉันร่างกาย
ท่อนล่างไม่ทำงาน ตั้งแต่วันนั้นชีวิตของฉันก็มีรถเข็นเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย
เหมือนเป็นตราบาปในใจพ่อ ว่าเป็นต้นเหตุให้ฉันต้องเป็นคนพิการ พ่อดูแลฉันเป็นอย่างดี
ดี อาบน้ำ แต่งตัว อุ้มฉันขึ้นรถเข็น พาฉันไปเปลี่ยนท่อปัสสาวะ ฯลฯ ตั้งแต่วันที่ฉัน
เดินไม่ได้กระทั่งถึงวันนี้ ๑๔ ปีแล้ว ชีวิตพอมีฉันเป็นส่วนหนึ่งตลอดเวลา

ในสายตาคนทั่วไปอาจมองว่า
ชีวิตของฉันน่าสงสาร ฉันคงใช้ชีวิตอยู่ใน
สังคมนี้อย่างยากลำบาก มองว่าฉันเป็น
คนด้อยโอกาส คนเหล่านั้นเข้าใจผิด ใน
ความรู้สึกของฉันกลับไม่รู้สึกว่าตนเองเป็น
คนพิการ หรือเป็นคนผิดปกติแต่อย่างใด
ฉันสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคมได้
อย่างปกติสุข ฉันเรียนในโรงเรียนร่วมกับ
คนปกติได้จนถึงทุกวันนี้ แม้จะไม่สะดวกเท่าไถ่ แต่ก็ฉันก็ไม่เห็นว่าจะเป็นการอุปสรรคในการ
ดำเนินชีวิตแต่อย่างใด ปัจจุบันฉันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ฉันตั้งใจไว้ว่าจะนำ
ปริญญาบัตรมาให้พ่อชื่นชมให้ได้ ฉันจะพิสูจน์ให้พ่อได้เห็นว่าคุณสามารถดูแลตัวเองดูแลพ่อ
ดูแลครอบครัวของเราได้และสามารถทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้แม้ร่างกาย
จะพิการ

การที่ฉันไม่รู้สึว่าตนเองต่ำต้อยด้อยค่าไปกว่าคนปกติก็เพราะว่าฉันโชคดี
ที่ได้เกิดมาภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล-
อดุลยเดช ที่ทรงบำบัตทุกขให้แก่วงสกรนกรในทุกหย่อมหญ้า ไม่เว้นแม้แต่นพการ

พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับคนพิการนั้น มีมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ทรงขึ้นครองสิริราชสมบัติ ทรงเป็นประมุขปกครองประเทศ พระบรมราโชบายหนึ่ง คือ “งานช่วยเหลือผู้พิการมีความสำคัญอย่างยิ่ง...นโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยตัวเองได้ เพื่อที่จะให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม” ซึ่งได้พระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๗ พระองค์มิได้ทรงงานและอุทิศพระวรกายเพื่อคนพิการเท่านั้น แต่ยังได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ เพื่อจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ และเสด็จพระราชดำเนินไปติดตามความคืบหน้าของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อองค์กร มูลนิธิ ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือคนพิการอย่างมาก ผู้พิการทั้งพิการตั้งแต่กำเนิดและพิการภายหลัง ต่างได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากน้ำพระทัยอย่างทั่วหน้า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดระยะเวลา ๘๕ พรรษา พระองค์ทรงทำให้ผู้พิการทั้งชาติได้รับโอกาส สิทธิ และเสรีภาพทางสังคมเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป

คราใดที่ฉันรู้สึกท้อแท้ เหนื่อยหน่าย ฉันมักจะนึกถึงบทเพลงพระราชนิพนธ์ ยิ้มสู้ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้นำไปบรรเลงเพื่อเป็นการปลอบขวัญ เป็นกำลังใจแก่ผู้พิการทางดวงตาในตอนที่ว่า “...ฝ่าลู่ทางชีวิตต้องคิดฝ้าย้อมใจ โลกมีดมนเพียงใดหัวใจอย่าคร่ำเกรง ตั้งหน้าขึ้นเอาไว้อ้อมใจด้วยเพลง ไยนี้กลัว หวาดเกรงยิ้มสู้...” แล้วฉันก็จะยิ้มสู้ได้กับทุกปัญหา ในฐานะที่ฉันก็เป็นผู้พิการที่ได้ รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฉันจะไม่ทำให้พระองค์ผิดหวัง จะดำรงตนให้สมกับที่พระองค์ได้พระราชทานราโชบายที่ว่า ให้คนพิการช่วยเหลือ ตนเองและสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม ฉันสำนึกเสมอว่าผู้พิการ เย็นศิระเพราะ พระบริบาล ผลพระคุณ ธ รักษา เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๕ พรรษา ฉันขอเป็นตัวแทนผู้พิการทั้งชาติ ถวาย พระพรชัย ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

นางสาวกมลรัตน์ พันธ์ขันธ์
ม.๖ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร
อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

รักภาษาถิ่นบ้านเกิด

นับว่าโชคดียิ่งสำหรับตัวของฉัน ที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้อยู่ในประเทศไทย ปลื้มใจ และอบอุ่นกว่าชาติไหนในโลก คนไทยมีความเป็นพี่เป็นน้อง ที่พร้อมจะช่วยเหลือกัน เรามีภาษาไทยที่สวยงามและไพเราะที่สุด จงภูมิใจในภาษาไทยของเรา และจงรักภาษาถิ่นบ้านเกิด ฉันเป็นคนใต้ก็ต้อง “ແຮງໄຕ້” ได้เจอคนใต้ที่ไหน ฉันภูมิใจที่จะพูดภาษาถิ่น เพราะนี่คือ เส้นท่และเอกลักษณ์ที่ชาติไหนในโลกไม่มี คนเราเปลี่ยนอะไรก็เปลี่ยนได้ แต่จะเปลี่ยนความเป็นตัวของตัวเองและชาติภาษา ของตัวเองไม่ได้ เรามาช่วยกันปกป้องภาษาไทย ภาษาท้องถิ่นของตัวเอง เพื่อเป็น มรดกให้กับลูกหลานได้เรียนรู้ต่อไป

เด็กชายสิริวิทย์ เต๊ะเหย๊ะ
ป.๕ โรงเรียนบ้านสวสวรรค์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

อ่างทอง “เมืองอู่ข้าว อู่น้ำ”

ดินแดนคนใจกล้า

“อ่างทอง” นามกระเดื่อง

เลื่องลือบรรพชน

สละชีพกายา

ในน้ำมากมีปลา

วัดวามวิไล

ขึ้นชื่อ “เมืองอู่ข้าว”

“อู่ข้าว” เลื่องลือคน

คือเมืองสองพระนอน

แดนดินถิ่นทำทอง

สมเด็จพระไชโย

พุทธคุณผ่องใส

น้ำใจคนอ่างทอง

พันผูกปลูกไมตรี

เชิญท่านมาเที่ยวชม

ปลอดภัยและอบอุ่น

เจ้าพระยาไหลผ่านเมือง

เคยรุ่งเรืองช้านานมา

ไม่อับจนยอมเป็นข้า

เพื่อรักษาแผ่นดินไทย

มองในนารวงข้าวไสว

เยือกเย็นใจยามไต้พล

ให้จดจำทั่วทุกหน

สมชื่อถิ่น “เมืองอ่างทอง”

ลือขจรไม่เป็นสอง

งานจักสานน่าภูมิใจ

หลวงพ่อดำพระองค์ใหญ่

ทั่วแคว้นไทยรู้จักดี

รักปรองดองเป็นน้องพี่

ใจอารีไฝ่ทางบุญ

ย่อมสุขสมอุดมคุณ

ขอต้อนรับสู่ “อ่างทอง”

เด็กหญิงมุชิตา นันทะพันธ์
ป.๖ โรงเรียนชุมชนวัดปรางสาธ
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

Wonderful Reading and Writing Camp

Scene: last day at school

Fern: Hi Nook, How are you today?

Nook: I'm okay but I'm worried about this summer. I don't have any plans and I'm going to be so bored.

Fern: Really? Actually, I'll be involved in one interesting activity this summer. Are you interested?

Nook: Wonderful! What's that activity?

Fern: It is a reading and writing camp. This camp is for those who love to read and write and those who don't. You shouldn't be afraid of getting bored even though you don't like books because there are many activities to encourage you to read and write. You can also relax there. You wouldn't feel like it's work at all.

Nook: Is that really possible? I don't believe it!

Fern: Yes, it is. I'll give you some examples. At the camp, we will have an opportunity to visit the Anantasamakom Throne Hall, which exhibits many beautiful crafts and handmade products. Mostly they are exceptional works of farmers patronized by Her Majesty the Queen. This field trip will expand our understanding of Thai culture and at the same time provides us an opportunity to read

and write. To learn how each product is made, we have to read the posted information thoroughly and take notes.

Nook: Wow! This camp is really something. In this camp, we will get valuable experience and have more motivation to read. I want to participate in this camp already. Can I?

Fern: Sure! From now on, reading is not a boring thing for us anymore. Let's go apply for the camp together.

Nook: Yes! Let's go!

Kanchanaporn Inkoksoong

M.4 Student

Bunluawittayanusorn School

editor : พิริยา พงษ์สาริกัณ และ John Viano

ชวนน้องเที่ยวห้องสมุดการ์ตูน

พี่อ้อ: “น้องโอม พรุ่งนี้วันเสาร์เราไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดกันนะ”

น้องโอม: “แต่ผมอยากดูโทรทัศน์อยู่ที่บ้านมากกว่าครับ”

พี่อ้อ: “แต่ที่พี่จะไปพรุ่งนี้ไม่เหมือนห้องสมุดทั่วไปนะจ๊ะ”

น้องโอม: “ไม่เหมือนอย่างไรครับ”

พี่อ้อ: “ก็เพราะเป็นห้องสมุดการ์ตูนนะสิ”

น้องโอม: “ห้องสมุดการ์ตูน! น่าสนใจครับ ผมอยากไปครับพี่อ้อ แล้วอยู่ที่ไหนหรือครับ”

พี่อ้อ: “ห้องสมุดการ์ตูน หรือชื่ออย่างเป็นทางการ คือ ‘ห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ห้วยขวาง’ ตั้งอยู่บริเวณโรงเรียนจันทน์หุ่นบำเพ็ญเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ห้องสมุดนี้ปรับปรุงภายใต้แนวคิดในการใช้การ์ตูนเป็นสื่อสร้างแรงบันดาลใจสู่การอ่าน นอกจากมีหนังสือการ์ตูนจำนวนมากให้อ่านแล้ว การตกแต่งภายในยังเน้นความสดใส ทุกห้องมีตัวการ์ตูนที่เด็กๆ อย่างน้องโอมชอบด้วย

เป็นห้องสมุดต้นแบบเพื่อการนำร่องการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์การ์ตูนไทย เป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจ หลังจากกรุงเทพมหานครได้รับการคัดเลือก ให้เป็นเมืองหนังสือโลกในปี ๒๕๕๖ จากองค์การยูเนสโก”

พี่อ้อ: “พี่จะเปิดอินเทอร์เน็ตหาข้อมูลของห้องสมุดให้ดูนะ นี่ไง ภาพ ห้องสมุด”

น้องโอม: “น่าเข้าไปอ่านหนังสือมากครับ สวยจังเลย โดยเฉพาะชั้น ๓ ที่เป็นห้องสมุดการ์ตูน ผมชอบตัวหนังสือที่เขียนว่า ‘กรุณาอยู่ในความสงบ’ เพราะผมอ่านหนังสือการ์ตูนแล้วรู้สึกสนุกและมีความสุขครับ”

พี่อ้อ: “ดีแล้วจ๊ะ และโอมรู้ไหมว่าในห้องสมุดมีหนังสือประมาณ ๑๕,๐๐๐ เล่มเลยนะ”

น้องโอม: “มีหนังสือมากนะครับ ห้องสมุดคงต้องใหญ่มากเลย”

พี่อ้อ: “เป็นอาคาร ๓ ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ ๑ มีมุมแนะนำหนังสือใหม่ นิยายสาร หนังสือพิมพ์ ห้องสำหรับเด็ก และตู้นิรภัยสำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ ชั้นที่ ๒ ประกอบด้วย มุมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และพระอัจฉริยภาพด้านการประพันธ์ มีมุมทำกาบ้าน มุมนวนิยาย เรื่องสั้น มุมวิชาการ ความรู้ทั่วไป และมุมหนังสืออ้างอิง คู่มือสอบ ชั้นที่ ๓ มีห้องสมุดการ์ตูน มุมบริการอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตไร้สาย ห้องฉายภาพยนตร์ และห้องประชุม”

ห้องสำหรับเด็ก
บริเวณชั้น ๑
ของห้องสมุด

บริเวณชั้น ๒ ของห้องสมุด

หน้าห้องน้ำบริเวณชั้น ๒
ของห้องสมุด

บริเวณ
ห้องสมุด
การ์ตูน ชั้น ๓

น้องโอม: “แล้วบริเวณบันไดทางขึ้นชั้น ๒ และ ชั้น ๓ มีภาพอะไรหรือครับ”

พี่อ้อ: “เป็นภาพและเรื่องราวให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติการ์ตูนไทยและต่างชาติตามช่วงเวลาต่างๆ เช่น ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ สังข์ทอง วาดโดย สวัสดิ์ จุฑะรพ เป็นการตูนยาวเรื่องแรกของไทย พิมพ์ในหนังสือพิมพ์สยามราษฎร์”

บันไดขึ้นชั้น ๒
และชั้น ๓
มีภาพวาดการ์ตูนที่
ขึ้นบันได และ
ประวัติการ์ตูนไทย
และต่างชาติ
ตามช่วงเวลา
ต่างๆ

น้องโอม: “ได้ความรู้ด้วยนะครับ”

พี่อ้อ: “ใช่จะพ่วงนี้เราไปสมัครเป็นสมาชิกกันเถอะจะได้ยืมหนังสือกลับมาอ่านที่บ้านได้ ยืมได้ครั้งละ ๒ เล่ม จำนวน ๗ วัน ห้องสมุดเปิดให้บริการวันอังคารถึงวันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. ส่วนวันอาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ ให้บริการเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. มีคุณบรรณารักษ์ใจดีชื่อ พี่วรรณ และพี่ๆ บรรณารักษ์ใจดีคนอื่นๆ รอให้บริการ”

น้องโอม: “พ่วงนี้เรารีบไปกันแต่เช้าเลยนะครับ จะได้มีเวลาอ่านหนังสือนานๆ”

เรียบเรียงโดย อังคณา ศิวเกลี้ยง

ที่มา : ห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ห้วยขวาง กองนันทนาการ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

แรงบันดาลใจ สร้างฝัน

ณ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

นรี : “พวกเรารู้ข่าวหรือยังว่ากระทรวงศึกษาธิการจะจัดประกวดโลโก้หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ใครชนะจะได้รับรางวัลเป็นเงินและเกียรติบัตรด้วยนะ เราลองส่งผลงานเข้าร่วมประกวดกันไหม”

ธัญญ์ริตา : “แต่เราไม่ค่อยมั่นใจเลยนะ เพราะเพื่อนๆ คนอื่นเขาฝีมือดี ๆ ทั้งนั้น”

กวาดล : “เราว่าเธอเก่งนะ อาจารย์ยังชมให้เราฟังอยู่บ่อยๆ”

ธัญญ์ริตา : “ไม่หรอก เธอสองคนเก่งกว่าเรามาก เราว่าพวกเธอไปสมัครเถอะ ส่วนเราจะคอยเป็นกำลังใจให้”

นรี : “ไปสมัครด้วยกันเถอะนะถือว่าเป็นประสบการณ์ ได้หรือไม่ได้รางวัลก็ไม่เป็นไร”

ธัญญ์ริตา : “ตกลง ถ้าอย่างนั้นเราลองออกแบบแล้วส่งผลงานเข้าประกวดกันนะ”

ห้าวันต่อมา

ธัญญ์ฐิตา : ออกแบบไปถึงไหนแล้ว

นรี : “ของเราคิดไว้จะทำเป็นสัญลักษณ์ที่ได้แนวคิด
มาจากการละเล่นและกิจกรรมของเด็กๆ
ในทางที่สร้างสรรค์ เช่น การเล่นเกม หรือ
การเล่นดนตรี ที่จะส่งผลให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
ในวันข้างหน้า เราลองออกแบบมาเป็นอย่างนี้
แล้วของเธอสองคนล่ะ”

ภูวดล : “ของเราใช้รูปแบบเป็นกลีบ ๔ กลีบ โดย
กลีบที่ ๑ จะเป็นหนังสือสื่อถึงการเรียนรู้
กลีบที่ ๒ เป็นวารสารสื่อถึงการละเล่นความ
สนุกสนาน กลีบที่ ๓ เป็นหลอดทดลอง
สื่อถึงการเท่าทันเทคโนโลยี และกลีบ
สุดท้ายเป็นตัวเด็กที่อยู่ตรงกลางมีใบหน้า
ยิ้มแย้มมีความสุข”

ธัญญ์ฐิตา : “ส่วนของเราวันเด็กสุขใจ เป็นรูป
มือทำสัญลักษณ์ภาษามือ แปลว่า
ฉันรักเธอ เป็นลักษณะเด็กกำลัง
นั่ง มีหน้าตายิ้มแย้มดีใจ เพื่อสื่อถึง
อารมณ์ของเด็กๆ ที่มาทำกิจกรรม
ในงานวันเด็ก มีความสนุกสนาน
และอบอุ่นกับการทำกิจกรรม ทั้ง

ครอบครัวได้มีส่วนร่วมให้ความสำคัญกับวันเด็ก ใช้สัปดาห์ ๕ สัปดาห์ คือ สัปดาห์สื่อถึงความรัก ความอบอุ่น มีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง สัปดาห์แสดงถึงความเป็นอิสระของเด็ก เชี่ยวชาญแสดงถึงความเป็นธรรมชาติ และความนอบน้อมใจเย็น สัปดาห์เป็นสัปดาห์แห่งความสุข ความเบิกบานและมิตรภาพ ที่มีอยู่ในตัวของเด็กทุกคน สัปดาห์เป็นสัปดาห์แสดงถึงความสะอาดบริสุทธิ์ของเด็กทุกคน มีทรงผมที่ยังคงเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยสมัยอดีต เพื่ออนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมไทยไว้ สื่อออกมาชัดเจนว่าวันเด็ก ก็เป็นวันแห่งความรัก ที่ครอบครัวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อปลูกฝังเด็กในวันนี้ ให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีคุณภาพในวันข้างหน้าต่อไป”

นรี : “เราไปส่งผลงานกันนะ”

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ วันประกาศผลการประกวด

พิธีกร : “ผลจากการประกวดโลโก้วันเด็กแห่งชาติ มีเยาวชนสนใจส่งผลงานมาเป็นจำนวนมาก จากการตัดสินของคณะกรรมการปรากฏดังนี้ รางวัลชนะเลิศ อันดับ ๓ ได้แก่ นางสาวนรี พ่วงความสุข รางวัลชนะเลิศ อันดับ ๒ ได้แก่ นายภูวดล พรหมภักดี และรางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ได้แก่ นางสาวธัญญธิดา ศรีสงศักดิ์ธนา เยาวชนทั้ง ๓ คนมาจากวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ขอแสดงความยินดีด้วยนะคะ และขอให้ น้องๆ ทั้ง ๓ คน ฝากข้อคิดดีๆ ถึงน้องๆ เพื่อนๆ คนอื่นหน่อยสิคะ เริ่มจาก น้องธัญญธิดา แล้วต่อด้วยน้องภูวดล และน้องนรีปิดท้ายนะคะ”

ธัญญ์จุฑา

ความเป็นเด็กมีขอบเขตอยู่ในสายตาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อย่าคิดว่าพวกท่านกักขังเราไม่ให้เราทำอะไรแบบที่เราอยากทำได้ทุกอย่าง พ่อแม่กำลังดูแลเราโดยที่เราอาจไม่รู้ตัว นั่นก็คือจากประสบการณ์ที่สะสมจนสามารถดูแล ๑ ชีวิตของเราได้

จนเราเติบโตมาจนใช้คำว่า “เด็ก” อนาคตยังมีอีกหลายคำที่เราต้องได้สัมผัสไม่ว่าจะเป็น เยาวชน ผู้ใหญ่ สังคม หรืออีกมากมาย ทุกคำมาจากรากฐานคำว่า “เด็ก”

วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่ผู้ใหญ่ให้ความสนใจมากอีกวันใน ๑ ปี เลือกให้เป็นวันที่ส่งเสริมกิจกรรมที่เด็กทุกคนควรจะได้รับเพื่อปูพื้นฐานเพิ่มความรู้ประสบการณ์ให้กับเด็ก ให้เด็กมีภูมิคุ้มกันและมีรากฐานที่มั่นคง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ พ่อแม่ผู้ปกครอง ได้หันมาฟังเสียงของเด็กบ้างว่า เขาต้องการอะไร เขาอยากได้อะไร เขามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะนำไปพัฒนาและนำไปปรับใช้ให้ตรงเป้าหมายในสังคมที่ดียิ่งขึ้น จากความคิดเห็นของเด็ก

“พ่อแม่มักพูดกับเราอยู่เสมอว่า ลูกต้องเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟัง คำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ สิ่งเหล่านี้ ล้วนแล้วเป็นหน้าที่ของเด็ก ก็คือการเป็นเด็กที่ดีของพ่อแม่ ครูอาจารย์ และสังคม มีความกตัญญูทดแทนต่อผู้มีพระคุณ ต่อประเทศชาติ รู้จักความพอดี พอเพียง อดออม รู้รักสามัคคี แบ่งปัน รู้จักอ่อนโยน นอบน้อม ยิ้มแย้ม และมีอ่อนน้อม ยกมือไหว้อย่างจริงจัง ทำให้เป็นชีวิตประจำวัน ทั้งยังส่งเสริมเอกลักษณ์ของคนไทยอีกด้วย เชื่อว่าถ้าเด็กทุกคนมีสิ่งเหล่านี้ สิ่งดีๆ ก็จะมาตามในสังคม เมื่อเด็กโตขึ้น รากฐานที่ปลูกฝังให้เราเป็นคนดีตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อโตขึ้นจะได้ดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว รวมถึงประเทศชาติได้เป็นอย่างดี อยากให้น้องๆ จำไว้เสมอว่า...จงทำความดีไว้ตั้งแต่วันนี้ เพราะสิ่งดีๆ จะไม่เกิดขึ้นหากเราไม่ลงมือทำอะไรเลย”

กวาดล

คนเรานั้นไม่ได้ดี ไม่ได้เก่ง หรือมีความสามารถมาตั้งแต่เกิด เพราะฉะนั้นหากเราจะเป็นนักออกแบบที่ดี หรืออาชีพอะไรก็ตาม ต้องหมั่นสังเกต หมั่นฝึกฝน หมั่นหาความรู้หาอะไรใหม่ๆ ให้กับตนเองเสมอ เพื่อเป็นการช่วยผลักดันและส่งเสริมศักยภาพของเรานั้นให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป สำหรับการออกแบบตราสัญลักษณ์ หรือโลโก้วันเด็กแห่งชาตินั้นก็ต้องอาศัยสิ่งต่างๆ เหล่านี้เช่นกัน บางครั้งเราอาจจะทำเต็มที่แล้ว แต่สิ่งๆ นั้นก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ แต่อย่าเพิ่งท้อครับ ถ้าเรารู้ต่อไป ฝึกฝนหาความรู้ต่อไป สักวันเราก็จะประสบความสำเร็จเองครับ

นรี

เด็กนั้นก็เหมือนผ้าสีขาวที่รอการแต่งแต้ม สีสันจากสภาพแวดล้อมของเขารวมถึงตัวของเราเอง ด้วยที่จะเลือกแต่งแต้มสีสันอย่างไรให้กับตัวเอง เหมือนกับเส้นทางที่เราต้องเลือกเองว่าจะเดินไปในทางที่ดีหรือทางที่ไม่ดี เด็กในวันนี้จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า ประเทศชาติกำลังรอคนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ ทั้งศีลธรรมและปัญญา มาพัฒนาประเทศ ทำตนเองให้ดีที่สุด ขอให้คิดไว้เสมอว่าถ้าตัวเราเองไม่ทำ แล้วใครจะทำ ขอแค่มีความพยายามอย่าย่อท้อ ความฝันก็จะไม่ใช่ความฝันอีกต่อไปค่ะ

พิธีกร : ต้องขอบคุณสำหรับข้อคิดดีๆ จากน้องทั้ง ๓ คนมากนะคะ หวังว่าเด็กๆ ที่ได้อ่านหนังสือวันเด็กแห่งชาติ คงได้นำข้อคิดดีๆ เหล่านี้ไปใช้กันนะคะ

เรียบเรียงโดย พนิดา บัณฑิต

ขอขอบคุณข้อมูลจาก สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และ
ข้อคิดดีๆ จากน้องที่ชนะเลิศการประกวดทั้ง ๓ คน

ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

เจตนา นรมประดิษฐ์

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ นับเป็นปีมหามงคลยิ่งของพี่น้องชาวไทย เนื่องด้วยเป็นปีที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อาชีพ และความเป็นอยู่ของบุคคลผู้ยากไร้ และประชาชนในชนบทที่ห่างไกล โดยเสด็จพระราชดำเนินพร้อมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปทั่วทุกหนแห่งในแผ่นดินไทยนี้ ด้วยพระเมตตาที่ต้องการเห็นพสกนิกรของพระองค์ได้กินดีอยู่ดีโดยถ้วนหน้ากัน และปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ยังเป็นปีมหามงคลสมัยที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระชนมายุครบ ๕ รอบ หรือ ๖๐ พรรษา พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสที่เปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพในหลายๆ ด้าน และทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อทรงแบ่งเบาพระราชภาระของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในด้านต่างๆ ตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมา หน่วยงานต่างๆ จึงพร้อมใจกันจัดงานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ และพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ขอทั้งสองพระองค์ทรงพระเจริญ เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย ตราบนานเท่านาน

นอกจากความปริ่มปดึกกับปัมหมงคลดงกล่วแล้ว ปีนี้ชาวไทยยังได้ภาคภูมิใจกับผลงานของนักเรียนไทยในหลายๆ ด้าน ได้แก่ การแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ ในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งนักเรียนไทยสามารถทำผลงานเป็นที่ประจักษ์สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ดังนี้

- **คณิตศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศไทย ทำคะแนนได้เป็นอันดับที่ ๕ ของโลก โดยสามารถคว้ารางวัลมาได้ ๓ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน

- **ชีววิทยาโอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศสิงคโปร์ คว้ารางวัลมาได้ ๒ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง

- **ฟิสิกส์โอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศเอสโตเนีย คว้ารางวัลมาได้ ๓ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง

- **เคมีโอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา คว้ารางวัลมาได้ ๑ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง

- **ดาราศาสตร์และฟิสิกส์ดาราศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศบราซิล คว้ารางวัลมาได้ ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญทองแดง

- **คอมพิวเตอร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศอิตาลี คิวรางวัลมาได้ ๔ เหรียญทองแดง

- **ดาราศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศเกาหลีใต้ คิวรางวัลมาได้ ๑ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง

- **วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศโอลิมปิกระหว่างประเทศ** ณ ประเทศอาร์เจนตินา คิวรางวัลมาได้ ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง

- **การแข่งขันคณิตศาสตร์ระหว่างประเทศ**

: *International Mathematics Competition*

2012 (IMC 2012) ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๘

กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน

นักเรียนไทยสามารถคว้าเหรียญเงินได้ถึง ๑๑ รางวัล

เหรียญทองแดง ๑๘ รางวัล และรางวัลชมเชย ๑๖

รางวัล รวม ๔๕ รางวัล ๘๗ เหรียญ

- **การแข่งขันคณิตศาสตร์โลก ระดับประถมศึกษา PMWC 2012**

ครั้งที่ ๑๕ ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน มีผู้เข้าร่วมการ

แข่งขันจำนวน ๑๗ ประเทศ โดยกลุ่มนักเรียนไทยสามารถคว้ารางวัลรวมได้ถึง ๑๕

รางวัล ๒๗ เหรียญ แบ่งเป็น ๒๑ เหรียญทอง ๕ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง รางวัล

ประเภทบุคคล ได้ ๕ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๕ เหรียญทองแดง รวม ๑๑

เหรียญ รางวัลประเภททีม เอ บี ซี ได้เหรียญทอง ๓ รางวัล รวม ๑๒ เหรียญ และ

รางวัลกลุ่ม ประเภทบุคคลทีมเอ ได้เหรียญทอง ๑ รางวัล รวม ๔ เหรียญ

- การแข่งขันหุ่นยนต์นานาชาติ Inter-City Robotic Olympiad 2012

ระหว่างวันที่ ๑ - ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีประเทศที่ส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน ๓ ประเทศ รวมจำนวน ๖๑ ทีม ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน มาเลเซีย และไทย ซึ่งประเทศไทยนั้นส่งทีมเยาวชนเข้าแข่งขัน ๓๓ ทีม ทีมนักเรียนไทยสามารถคว้ารางวัลชนะเลิศ ๘ รางวัล ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ประเภทหุ่นยนต์ม้าวิ่งเร็ว ๔ ขา ปั่นมือ และหุ่นยนต์ต่อสู้จากโรงเรียนบ้านอินทร์แปลง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ระดับมัธยมศึกษา ประเภทหุ่นยนต์ม้าวิ่งเร็ว ๒ ขา ปั่นมือ และหุ่นยนต์ไตรกีฬา จากโรงเรียนบ้านอินทร์แปลง หุ่นยนต์สำรวจดาวนพเคราะห์ จากโรงเรียน หินโงมพิทยาคม สพม. เขต ๒๑ จังหวัดสกลนคร โครงการหุ่นยนต์ใช้มอเตอร์หลายตัวของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สพม. เขต ๑๑ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงการหุ่นยนต์สะเทินน้ำสะเทินบกหลบหลีกภัย และหุ่นยนต์ว่ายน้ำฟรีสไตล์ จากโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ๒ สพม. เขต ๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ - ๓ จำนวน ๑๙ รางวัล รวมทั้งสิ้น ๒๗ รางวัล

- การแข่งขันหุ่นยนต์ “เวิลด์ โรโบคัพ ๒๐๑๒” ณ ประเทศเม็กซิโก ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ทีมเยาวชนไทยเข้าร่วมแข่งขันใน ๓ ประเภท คือ หุ่นยนต์กู้ภัย หุ่นยนต์เพื่อนอัจฉริยะ และหุ่นยนต์เตะฟุตบอล รุ่นขนาดเล็ก ในประเภทหุ่นยนต์กู้ภัย หรือโรโบคัพ เรสคิว ทีมสเตปป์โลส์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถคว้ารางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ พ่วงด้วยรางวัลหุ่นยนต์เคลื่อนที่ยอดเยี่ยม (Best in class - Mobility) ส่วนการแข่งขันหุ่นยนต์เตะฟุตบอล รุ่นเล็ก ทีมสคูบาเอสเอสแอล จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คว้าแชมป์โลกสมัยที่ ๔ มาครองได้สำเร็จ นับเป็นแชมป์โลกสมัยที่ ๕ ของประเทศไทย ทั้งยังพ่วงด้วยรางวัลเทคนิคยอดเยี่ยม

- การแข่งขันวงโยธวาทิตโลก *World Association of Marching Show Band 2012 Championships* ซึ่งมีวงโยธวาทิตเยาวชนจาก ๗ ประเทศ จำนวน ๑๒ ทีม เข้าร่วมการแข่งขัน ณ เมือง Calgary รัฐ Alberta ประเทศแคนาดา วงโยธวาทิตเยาวชนไทยจากจังหวัดพิษณุโลก

สร้างชื่อคว้าแชมป์รางวัลชนะเลิศ Junior Band Champion และ คว้ารางวัลชนะเลิศการแข่งขันประชันกลอง

- การแข่งขันวงโยธวาทิต *Hong Kong International Youth Marching Band Competition 2012* ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน - ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มี ๕ ประเทศในเอเชียเข้าร่วมแข่งขัน ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฮ่องกง ไต้หวัน และไทย ทีมจากประเทศไทยสามารถคว้ารางวัลชนะเลิศระดับโลกประเภทจูเนียร์ แชมเปียนชิพ ซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดมาได้ นอกจากนี้ยังได้เหรียญทองและถ้วยรางวัลทุกรายการ ได้รับคะแนนสูงสุดที่เข้าร่วมแข่งขัน สำหรับรางวัลที่ได้รับมาประกอบด้วย รางวัลพาเหรด แชมเปียนชิพ รุ่นจูเนียร์ (Junior Parade Championship) รางวัลเครื่องเป่าตีเด่น (Best Bass Performance) รางวัลดนตรีตีเด่น (Best Music Performance) รางวัลคะแนนรวมสูงสุดและรางวัลรวมเหรียญทองทุกรายการ

- การแข่งขันโอลิมปิกการอาหารนานาชาติ (*IKA Culinary Olympic 2012*) ณ ประเทศเยอรมนี ตัวแทนจากประเทศไทยซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรกทำผลงานได้ยอดเยี่ยม คว้ามาได้ ๔ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน

๒๗ กรกฎาคม - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ แฟนกีฬาชาวไทยได้ร่วมเชียร์ ร่วมลุ้นกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๓๐ ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร นักกีฬาทีมชาติไทยทำผลงานได้ ๒ เหรียญเงิน จาก แก้ว พงษ์ประยูร กีฬามวยสากลสมัครเล่น รุ่น ๔๙ กิโลกรัม และจาก พิมพ์ศิริ ศิริแก้ว กีฬายกน้ำหนักหญิง และได้ ๑ เหรียญทองแดงจาก ชนาธิป ช้อนชา กีฬาเทควันโดหญิง

ตามมาด้วยการแข่งขันกีฬาราลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ ๑๔ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาคนพิการระดับโลกที่มีการแข่งขันกีฬาหลายชนิด จัดขึ้น ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ ๒๙ สิงหาคม - ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นักกีฬาทีมชาติไทยทำผลงานได้ ๔ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง อยู่ในอันดับที่ ๓๑ โดยนักกีฬาที่สามารถคว้าเหรียญมาครอง ได้แก่ เหรียญทอง รุ่งโรจน์ ไทยนิยม จากกีฬาเทเบิลเทนนิส พัทยา เทศทอง, วิษณุ ฮวดประดิษฐ์, มงคล จิตรเสียม และวัชรพล วงษา จากกีฬابอคเซีย ประเภททีม พัทยา เทศทอง จากกีฬابอคเซียบุคคล และสายสุนีย์ จ๊ะนะ จากกีฬาวีลแชร์ฟันดาบ เหรียญเงิน ประวัติ วัชรรัมย์ จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ๑,๕๐๐ เมตร ประวัติ วัชรรัมย์, สายชล คนเจน, ศุภชัย โกยทรัพย์ และโสภา อินทเสน จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ทีม ๔ x ๔๐๐ เมตร เหรียญทองแดง สายชล คนเจน จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ๑๐๐ เมตร และ ๘๐๐ เมตร

ส่งท้ายด้วยผลงานของทีมวอลเลย์บอลสาวไทย ที่ทำให้คนไทยมีความสุขทุกครั้งทีเชียร์ เพราะการเล่นที่ทุ่มเทในทุกการแข่งขัน ซึ่งปี ๒๕๕๕ สามารถคว้าแชมป์เอวีซีเอเชียนคัพ ๒๐๑๒ ได้เป็นครั้งแรก คว้าแชมป์เก่า ๒ สมัยอย่างจีนไป ๓ - ๑ เซต ด้วยสกอร์ ๓๐ - ๒๘, ๒๕ - ๒๗, ๒๕ - ๒๑ และ ๒๕ - ๒๐ ที่เมืองอัลมาตี ประเทศคาซัคสถาน ทีมวอลเลย์บอลชุดนี้ถือเป็นตัวอย่างนักกีฬาที่มีสปิริตเต็มเปี่ยม ควรที่เด็กและเยาวชนจะยึดถือเป็นแบบอย่างในการตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

หากน้องๆ อยากเป็นคนหนึ่งที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับครอบครัวและประเทศชาติ ก็ขอให้มุ่งมั่นตั้งใจทำในสิ่งที่รัก แม้อาจจะยังไม่ถึงเส้นชัยในครั้งแรก แต่เชื่อแน่ว่าความสำเร็จก็คงอยู่ไม่ไกลเกินความพยายามของทุกคน

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการ
กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
ผู้บัญชาการ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน	กรรมการ
ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	
ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	กรรมการ
หรือผู้แทน	
ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ	กรรมการ
เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	
นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้กำกับกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทุกเขต (๑๘๓ เขต)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา	กรรมการ
ตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการและติดตามประเมินผล	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มช่วยผู้อำนวยการและประสานราชการ สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศ สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวสุภารัตน์ หัสเดช กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

คณะกรรมการอำนวยการ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายชินภัทร ภูมิรัตน)	ที่ปรึกษา
นายวินัย รอดจ่าย (อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร)	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. (นายสมมาตร มีศิลป์)	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า)	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบเครือข่ายและการมีส่วนร่วม (นางอรทัย มุลคำ)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางสาววิภา อัครธรรม)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาภาคบังคับ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ	กรรมการและเลขานุการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางศุภนิตลา สุขสมัย)	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ๑ องค์การค้าของ สกสค. (นางสาวทัศนีย์ ทองลิ้ม)	กรรมการและเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการและ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการและ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับ

นางสาววิณา อัครธรรม	ประธาน
นางศกุนตลา สุขสมัย	กรรมการ
นางสาวนวมกรณ์ ชิงบุตดา	กรรมการ
นายพินิจ สุขะสันต์	กรรมการ
พันจำเอกแดงรัตน์ชัย คงสม	กรรมการ
นายชูเกียรติ เกิดอุดม	กรรมการ
นางสาวอุทิน จีงวิเศษพงศ์	กรรมการ
นางสาวอังคณา ผิวเกลี้ยง	กรรมการ
นายศตวรรษ ประจักษ์	กรรมการ
นางสาวเจตนา พรหมประดิษฐ์	กรรมการ
นางสาวทัศนีย์ ทองลิ้ม	กรรมการ
นางสุดใจ พรหมเกิด	กรรมการ
นางสาวพนิดา บัวมณี	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางเครือรัตน์ เรืองแก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจำหน่าย

ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค.	ประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการตลาดและการขาย (นายภกร รงค์นพรัตน์)	รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ (นางลดาวัลย์ เลิศอนันต์)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและบัญชี (นายชัชภูมิ เอยรอด)	กรรมการ
ผู้แทนศูนย์สารนิเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
หัวหน้าส่วนประชาสัมพันธ์ (นางจรรย์ระพี ตั้งเจตสกว)	กรรมการ
หัวหน้าส่วนลูกค้าสัมพันธ์ (นางจิรพร ศรีวงศ์กรกฎ)	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายผู้อำนวยการสำนัก สำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ (นายพัศกร ลาโพธิ์)	กรรมการ

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการตลาดและพัฒนาธุรกิจ
(นางสาวดวงแข กล่อมเอี้ยง)
หัวหน้าส่วนแผนการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์
(นางรัตนาภรณ์ กมลศรี)

กรรมการและเลขานุการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ขอขอบคุณผู้คัดสรรผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คำประพันธ์ร้อยกรอง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี พัดทอง
นายเสกสันต์ ผลวัฒน์

การ์ตูนช่อง

นายสละ นาคบำรุง
นายสมบัติ คิ้วฮก
นายพินิจ สุขะสันต์

ความเรียงภาษาอังกฤษ

นางสาวพีรียา พงษ์สาริกัน
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม

บันเทิงคดี

รองศาสตราจารย์กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์
นางวัฒนา บุญเสนอ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาววิณา อัครธรรม

บรรณาธิการ

นางศกุนตลา สุขสมัย
นางสาวพนิดา บัวมณี
นางเครือรัตน์ เรืองแก้ว

ออกแบบปก

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
นางสาววรรณภา สรรพศรี
นายพินิจ สุขะสันต์

ภาพประกอบ

นายสมบัติ คิ้วฮก

จัดรูปเล่ม

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ขอเชิญชวนเด็กๆ
เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ปี ๒๕๕๗

ส่งที่ กองบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๗

อาคาร สพฐ. ๓ ชั้น ๓

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก

เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

หมายเหตุ : นักเรียนที่ส่งผลงานกรุณาระบุชื่อ ที่อยู่ให้ชัดเจน หรือหมายเลข
โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย

ส่วนลูกค้าสัมพันธ์ องค์การค้ำของ สกสค.

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๐๗ , ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐

www.suksapan.or.th

ประตูลิขัยน้ำคลองลัดโพธิ์

ประตูลิขัยน้ำคลองลัดโพธิ์ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วม โดยยึดหลักการ “เบี่ยงน้ำ” จากสภาพของแม่น้ำเจ้าพระยาเดิมที่ไหลอ้อมผ่านตำบลบางกระเจ้า อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระเพาะหมูที่มีระยะทางยาวถึง ๑๘ กิโลเมตร เป็นสาเหตุสำคัญในการระบายน้ำที่ท่วมพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานครเป็นไปได้อ่า ไม่ทันเวลาน้ำทะเลหนุน พระราชดำริให้ปรับปรุงคลองลัดโพธิ์ ซึ่งเป็นคลองลัดแนวเหนือ-ใต้ของคั้งน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จากเดิมมีความตื้นเขิน ให้สามารถรับปริมาณน้ำได้เพิ่มขึ้น และเป็นทางลัดของน้ำไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย จากระยะทางการไหลของแม่น้ำเจ้าพระยา ๑๘ กิโลเมตรเหลือเพียง ๖๐๐ เมตร จะเป็นการช่วยลดเวลาการเดินทางของน้ำจาก ๕ ชั่วโมงให้เหลือเพียงไม่กี่นาที่ อีกทั้งยังช่วยป้องกันน้ำเค็มเข้ารุกพื้นที่ทางการเกษตรของประชาชนได้ด้วย

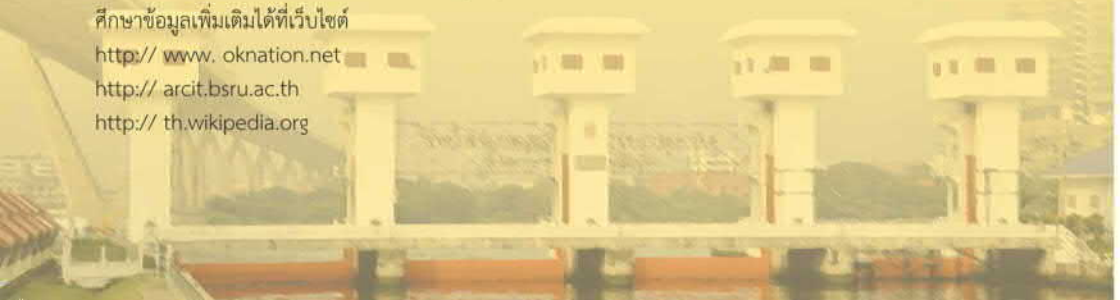
ในช่วงที่เกิดน้ำเหนือไหลหลากและน้ำทะเลหนุนสูงของทุกปี ประตูลิขัยน้ำคลองลัดโพธิ์ จะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการน้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ช่วยลดผลกระทบจากภวณน้ำล้นตลิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถระบายน้ำได้เฉลี่ยวันละประมาณ ๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร นับว่าเป็นปริมาณน้ำที่มากในการระบายลงสู่ทะเลอ่าวไทย นอกจากการใช้ระบายน้ำแล้วยังมีความสามารถในการผลิตกระแสไฟฟ้า กังหันไฟฟ้า พลังน้ำที่ติดตั้งบริเวณประตูลิขัยน้ำผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ ได้กำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ ๕.๗๔ กิโลวัตต์ต่อวัน

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์

[http:// www. oknation.net](http://www.oknation.net)

[http:// arcit.bsu.ac.th](http://arcit.bsu.ac.th)

[http:// th.wikipedia.org](http://th.wikipedia.org)

เทศกาลภาพยนตร์วิทยาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้

"เรามอบความรู้คู่ความบันเทิง"

18-31 มกราคม 2555

THAILAND

